

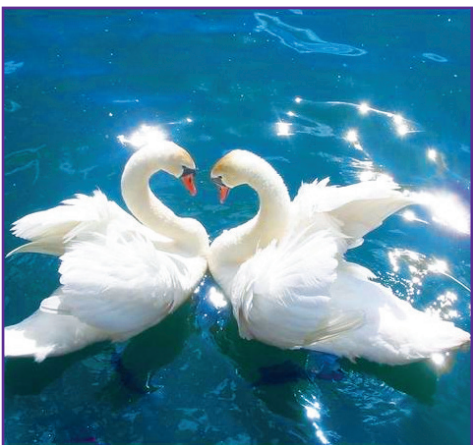

Вічний Скарб

www.lifefsource.com.ua

«...**Н**е покінчилось Його милосердя, —
нове воно кожного ранку,
велика-бо вірність Твоя!»
(Плач Єрем. 3:22, 23)

ВІРНІСТЬ

Бог не залишив нас напризволяще саме тому, що Він є вірним. Господь пообіцяв у Своему Слові визволити нас від гріха, про що наперед сповістили Його пророки. Голгофська жертва Ісуса стала свідченням того, що Бог дотримує Слова. Вірність Бога полягає в тому, що Він завжди виконує те, що обіцяє. Ми також повинні зберігати вірність навіть у дрібницях, і це допоможе нам залишитися вірними й у важливих справах.

2

ЗАПОВІДІ, ЩО ВЕДУТЬ ДО ЩАСТЯ

Злочинність, махінації, беззаконня, корупція – у чому полягає справжня причина нещастя? Чи існує універсальне духовне дзеркало, яке допомагає побачити власне серце? Від яких небезпек захищають Божі Заповіді сучасну людину? Чи може дотримання Заповідей принести радість та щастя?

4

ЗДОБУТТЯ КОНТРОЛЮ

6

«ТАК ОТВЕЧАЕТ БОГ»

Дорогой читатель, вашему вниманию предлагается интервью с Анатолием Абрамовым, человеком незаурядной судьбы, представителем мужественной профессии горняка, для которого вера в Бога и следование за Ним не являются пустым звуком.

8

«БО СВОЇМ АНГОЛАМ ВІН НАКАЖЕ... ЩОБ ТЕБЕ ПИЛЬНУВАЛИ...» (Псал. 91:11)

10

ДИТЯЧІ ФІНАНСИ ТА ПЛАНУВАННЯ

Якщо з дорослими членами сім'ї можна домовитися й залучити їх до економії та планування, то як бути з маленькими «споживачами», які не розуміють, чому мама не може купити їм тридцять п'ять машинок або третю шоколадку за тиждень?

10

ДІАГНОЗ ЗА КРАПЛЕЮ КРОВІ

11

ЗГУБНІСТЬ ВІДЧУЖЕННЯ

«Ісус скрикнув гучним голосом, кажучи: Елі, Елі, лема савахтані? Тобто: Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?» (Матв. 27:46).

Щорічно тисячі людей гинуть у дорожньо-транспортних пригодах. Хоч виробники автомобілів у кожній новій машині встановлюють ремені безпеки, люди все одно гинуть просто тому, що не використовують їх. Вони не вважають за потрібне пристібатися, бо ніколи не припускають, що самі потраплять в аварію. На жаль, вони не скористалися інформацією, що така страшна можливість існує.

Від часів Едему люди вважають, що їхнє життя не залежить від Бога. Теорія еволюції – лише складне пояснення цієї думки. І повсякденне життя людей, схоже, підтверджує таку позицію. Відкриття, що Бог – єдине Джерело нашого життя, може виявитися таким же запізнлим, як і розуміння, що ми не застраховані від аварій на дорозі.

Людина мала померти ще в Едемі. Але Богові не потрібна статистика, яка доводить Його правоту. Він хотів, щоб ми жили! Тому розробив План викуплення, який дозволяє людині повернутися в присутність Бога. Неймовірно, але Бог став Одним із нас (див. 2 Кор. 5:21)! Дивлячись на Ісуса, нашого Заступника, ми розуміємо, що гріх, розділяючи нас із Богом, убиває нас!

Ісус помер замість нас, поніс наш гріх та його наслідки. Він вигукнув: «Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?» «Усвідомлюючи, яким огидним є гріх для Бога, Христос боявся, що буде навіки розлучений з Отцем. Він відчував муку, якої зазнає кожний грішник, коли Господь уже не буде заступатися за людський рід. Саме усвідомлення гріха, який Він узав на Себе і який накликав на Нього гнів Отця, зробило такою гіркою чашу Його страждань і розірвало серце Божого Сина» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 753).

Е. У.

Помолимся за Україну

Помолимся ми за Україну,
«За нашу неньку рідну і єдину»,
Помолимся ми за всіх людей,
Чоб стали все сильнее і добрей.
И скажем все: «Мы здесь одна семья,
Один народ и одна страна».
Помолимся ми за нашу Отчизну,
Чоб стали все люди сильнее и чище.
Помолимся, чтобы нас не делили,
Но чтобы всегда мы друг друга любили.
Помолимся все мы за процветанье,
Чтобы не знали разрухи, страданья.
Помолимся мы и за наших детей,
За будущее всех на свете людей,
Помолимся мы за нашу свободу,
За жизнь без рабства всего народа.
Помолимся мы и за наших врагов,
Чтобы избавиться от всех их оков,
От суеты мы отврагнемся
И Господу Богу все поклонимся,
Благослови, Господь, всех нас на свете,
Ведь вместе все мы – Твои дети.
Помолимся мы и предстанем пред Ним –
Богом милостивым и живым,
Опустимся все мы пред Ним на колени,
Преклоним сердца наши в полном смиреньи
И станем же Бога всегда прославлять,
И будем во всем на Него уповать,
И станем за землю нашу в проломе,
И воззовем за мир в каждом доме.
Помолимся мы за мир во всем мире,
За правду в СМИ и в каждом эфире.
И будем стоять мы пред Ним на коленях,
И будем молиться за все поколения!
И все мы в единстве соединимся,
И в Церковь Христа всей душой обратимся.
И свет Его в нас во всех воссияет,
И радость Его каждый узнает.
И каждый получит свое с неба спасенье,
И Божью силу, и благословенье.
Помолимся мы и помолимся вновь
За Украину – нашу любовь!
Помолимся мы опять и опять
И Богу хвалу будем все воздавать!

Неля Тутова, Днепропетровская обл.

ВІРНІСТЬ

Іван Черничко

Напевно, немає потреби переконувати вас у тому, що вірність сьогодні є дуже актуальною темою. Це слово означає відданість чоловікові чи жінці, незмінність в ідеях і переконаннях, відданість своєму покликанню, відданість Богу чи своєму народу. Віддана, або вірна, людина не зрадить, не продасть, не залишить у біді, буде відстоювати свої переконання, навіть якщо треба чимось пожертвувати.

Вірність безпосередньо пов'язана з вірою. Якщо ми зберігаємо вірність узятим на себе зобов'язанням, то цим допомагаємо людям довіряти нам. А коли зраджуємо, то діємо віроломно, тобто ламаємо віру оточуючих. Вони перестають нам вірити, покладатися на нас і взагалі побоюються мати справу через можливу зраду. Якщо ми хочемо, щоб нам довіряли, то мусимо усвідомити, що вірність заснована на відповідальності, стійкості, чесності, сміливості й жертвовності.

Кожному з нас хотілося б, щоб нам довіряли. Кожен бажає заслужити визнання. А для цього в роботі, яку виконуємо, потрібно виявити відданість своїй справі, відповідальність у виконанні отриманих завдань. Безсумнівно, така принциповість рано чи пізно буде винагороджена й оцінена.

Тому й не дивно, що коли йде мова про риси характеру, які нам подобаються в людях, найчастіше вірність називають однією з найцінніших чеснот. Коли одружуються молоді люди, вони обіцяють бути вірними одне одному «і в радості, і в печалі». Мабуть, ніхто з них не планує зраджувати чи бути зрадженним. Кожен сподівається на вірність, «аж доки смерть не розлучить їх».

То чому ж ми спостерігаємо стільки розірваних шлюбів та нещасних сімей? Кажуть, що добрими намірами вимощена дорога до пекла. Багато разів ми мали змогу перекоонатися в тому, що найкращі наміри, якщо вони лише такими й залишаються, не приносять нам жодної користі. Навіть найблагородніша у світі справа, якщо вона не була доведена до кінця, не зможе принести успіху. Чи можемо ми похвалитися, що вірність прищеплена нам?

Вірність не залежить від настрою чи обставин. Спеціалісти в галузі сімейних відносин, аналізуючи судові справи, пов'язані з розлу-

ченнями, помітили: все, як правило, починається з дрібниць. А за цими дрібницями люди не помічають принципових речей. Подружжя вже не звертає уваги на те, що вони обоє мали намір створити найкращу у світі сім'ю.

Лише добрих намірів замало для створення щасливої сім'ї. І саме тут найбільш потрібна вірність, а також стабільність. Без цієї риси характеру неможливо дотримуватися своїх обіцянок, принципів, переконань.

Коли людина одружується, вона бере на себе відповідальність зберігати вірність своєму партнеру. Проте сучасне суспільство все частіше намагається витіснити поняття вірності, оминати його. Сьогодні люди шукають зиску й задоволення лише для себе, незважаючи на норми моралі.

Зберегти подружню вірність, бути відданим другом, залишитися вірним своєму покликанню – усе це не вважається актуальним у сучасному світі. Свобода стосунків призвела до того, що зрада, обман, недовіра для деякого стали нормою відносин. Тільки все це тепер робиться під дуже вдалим прикриттям, назва якого – «вільна любов». Це стало серйозною проблемою сучасності.

Незважаючи на те що зараз телебачення пропагує життя без обмежень, кожен очікує від ближнього відданості, чесності, порядності та вірності. Але звідки ці чесноти візьмуться, якщо сучасна кіноіндустрія переважно є своєрідною школою невірності, інтриг і подружньої зради.

Деякі люди залишаються вірними тільки своїм шкідливим звичкам: алкоголю, курінню, нездоровому харчуванню, прив'язаності до телевізора та інших речей, які погіршують якість життя.

Однак якщо релігія предків не правильна, несправжня, не походить від істинного Бога, то зберігати їй вірність – значить зійти з правильного шляху. Така уявна вірність не принесе жодної користі тому, хто нею володіє. Як бачимо, можна залишатися відданим своїй культурі чи якійсь традиції, але при цьому не бути вірним Богу.

Святе Письмо показує нам джерело справжньої вірності. Однією з властивостей Божого характеру є те, що Він завжди залишається вірним

Своїм обіцянкам. Для нас це дуже важливо. Бо коли бачимо, що дедалі більше стає поширеною тенденція до послаблення сімейних зв'язків, зростає кількість розлучень, а отже, і дітей-сиріт та самотніх матерів, – відчувається величезна потреба у вірності.

Серед віроломства та зради є Той, Котрий завжди вірний, – це наш Господь. «Якщо ми невірні, то Він залишається вірний, бо Себе зректися не може» (2 Тим. 2:13), – говорить Святе Письмо. Вірність є властивістю нашого Бога.

Господь обіцяв дати спасіння кожному, хто прийняв Ісуса Христа як свого Спасителя та зберіг віру до кінця.

Якби Бог не був вірним Сам Собі, ми не могли б на Нього поклатися. Ісус Христос говорив: «Вірний у найменшому – і у великому вірний; несправедливий у найменшому – і у великому несправедливий. Тож коли в несправедливому багатстві ви не були вірні, то хто вам довірить справжнє?» (Луки 16:10, 11).

Чому вірність є такою важливою? Тому що Христос не може довірити спілкування з небесними істотами тим, хто є непостійним. На таку людину не можна поклатися. Це головна причина, чому Бог вимагає нашої вірності. Він ніколи не дозволить, щоб зло у Всесвіті повторилося знову. На жаль, не всі залишаються вірними до кінця.

Ми впевнені в тому, що після гірких досвідів в умовах гріха, неправди й беззаконня, знаємо цьому ціну. Нікому не захочеться ще раз повторити жахливу історію з гріхом, хворобами, стражданнями і смертю.

Бог не залишив нас напризволяще саме тому, що Він є вірним. Господь пообіцяв у Своєму Слові визволити нас від гріха, про що наперед сповістили Його пророки. Голгофська жертва Ісуса стала свідченням того, що Бог дотримува Слова. Вірність Бога полягає в тому, що Він завжди виконує те, що обіцяє.

Звертаючи увагу на дії Господа щодо нас, людей, маємо добрий стимул також бути вірними. Отже, зберігаймо вірність навіть у дрібницях, і це допоможе нам залишитися вірними і у важливих справах. І поки ще можливо, давайте вчитися вірності в Того, Хто справді є вірним. І, звичайно ж, цього Бог чекає і від нас!

Катерина

К. Калмикова,
м. Димитровград

«Бо коли хто посоромиться Мене і Моїх слів перед цим перелюбним і грішним родом, того і Син Людський посоромиться, коли прийде в славі Свого Отця з ангелами святыми!» (Марка 8:38).

Називайте мене просто Катю. Мені 26 років. Я із циганського роду.

У моєму житті було багато зрад, розчарувань і сліз. У мене було мало справжніх друзів. І навіть ті, котрим я довіряла найпотаємніше, зрадили і відвернулися від мене. Через свої гріхи я почала боятися Бога. Я чула про кінець світу і боялася думки про те, що настане день Господній, великий і страшний, і я з'явлюся на суд перед Ісусом Христом. Усі мої таємні справи стануть явними, і Бог покарає мене за мої гріхи.

Мене не покидала одна думка: «Що робити, щоб мої гріхи були омиті?» Я намагалася знайти відповіді у ворожінні на картах, в астрології. Мене ніколи не залишав страх за своїх братів і батька, я боялася настання нового дня. Дуже часто мої рідні від'їжджали, і якщо вони затримувалися довше визначеного часу, то я не знаходила собі місця. Я звинувачувала в цьому себе і, стоячи біля нічних вікон, благала Бога не завдавати їм шкоди. А якщо карати, то тільки мене. Та після довгих затримувань вони приїжджали додому благополучно або розповідали про незначні дрібниці в дорозі. Після цього я падала на коліна і дякувала Богові. Але страшна думка не покидала мене. Я думала, що це попередження від Бога. Мені потрібно було загладити свою провину перед Богом і отримати Його прощення. Але я не знала як.

Я почала шукати відповіді в релігії. Щоразу, коли мені траплялися книжечки або журнали про Святе Письмо, я з жадібністю читала їх. Мені було неважливо, якій церкві вони належать, важливо було дізнатися, як знайти Божу милість і Його благодать. Я ходила до традиційної церкви, але порожнеча і холод не покидали моє серце.

Одна знайома дівчина, яка мала у своїй бібліотеці Біблію, дала мені її по-

читати. Я їй сказала, що прочитаю і віддам, але закінчила читати тільки через рік. Коли я прочитала Біблію від Буття до Об'явлення, то зрозуміла, що потрібно свято шанувати суботний день. І при цьому пообіцяла Христу, що не вийду з храму, поки не схилюся перед Його хрестом і не поцілую Його ніг. Як би багато людей не було, я повинна була пробратися до Його підніжжя і схилитися. Господь давав мені сили долати все, що мені траплялося на шляху. На мене показували пальцем і сміялися. Сторожі часто мене виганяли з церкви. На їхній погляд, я була не такою, якими мають бути парафіянки, оскільки я циганка. Коли вони мене впускали, то входили разом зі мною і здалека стежили разом з прибиральницями, чи не зроблю я чого-небудь в храмі. Парафіяни відсували від мене свої сумки і ставилися до мене з підозрою. Вони думали, що я прийшла в храм з однією метою – пограбувати їх. Мені було дуже прикро, я відчувала себе в храмі, як взимку на вулиці в морозну погоду. Але мене тягнула до Бога якась незрозуміла сила.

Біблію я вивчала сама, ні до якої церкви більше не ходила. Думка про Ісуса не виходила з моєї голови, що б я не робила. Він мене підкріплював. А мої рідні вважали мене божевільною. Коли приходили до нас знайомі, я їм читала Біблію і пояснювала, як могла, а вони сміялися з мене. Батько жбурляв мою Біблію, погрожував вигнати мене з дому. Але мені було не страшно. Просто дуже боліла душа і всередині була гіркота й образа. «Як так може бути? – думала я. – Вони начебто православні люди, як і я, відзначають православні свята, а Біблію не люблять. Невже вони думають, що, будучи на землі, Ісус був німим і глухим? Невже вони думають, що Ісус був таким таємничим, що не міг щось

залишити після Себе? Чому вони не люблять Його за Біблією?» Я не могла зрозуміти і відповісти на ці питання. Мені було просто боляче і прикро. Я входила до спальні, ридуючи і молячись Богові, щоб Він вказав, чи на правильному шляху я перебуваю. Я дуже довго виливала перед Ним свою душу. Молилася, щоб Він вказав мені шлях, Своїх дітей і Свою Церкву, де немає лицемірства, де не панує самолюбство і не віє холодом. Я навіть збиралася поїхати в Набережні Челни в пошуках церкви, де є любов та панує справедливість і правда. Але Бог сказав мені: «Будь там, де ти є, надійся і чекай, молися і вір, що отримаєш».

Я підносила свої гарячі щирі молитви до Бога і чекала. Чекала так тижнів зо два. І в один прекрасний весняний ранок я побачила в батьковій кишені рожевий аркуш. Це виявилось запрошення на лекції до церкви християн адвентистів сьомого дня. Там було написано, що найголовніше – не пропустити першу лекцію. Я поставила за мету не пропустити лекції, хоч я людина з вадами слуху. Вирішила: «Я все одно піду, а там як-небудь розберуся». Дивно, що ніхто з моїх рідних не знає, звідки з'явився цей аркуш. Я розпитувала всіх: братів, сестер, матір і навіть батька, але ніхто мені не міг відповісти.

Я подякувала Богові за цей подарунок і відповіла на мої молитви. Я знайшла церкву, де дотримуються Божих Заповідей і шанують живого Христа. Бог вказав мені вірний шлях. Я дуже щаслива. Я впевнена, якщо людина щиро молиться, не суперечачи волі Бога, Господь відповідає. Нехай кожен спраглий випити з потоку живої води прийде до підніжжя Христа, не боячись насмішок. Хто не поборється принизитись перед людьми, того Бог підійме.

Бог є любов.

Я помолюсь

Я помолюсь – и все пойдет, как надо. Как надо – значит так, как хочешь Ты. Ты удалишь ненужные преграды И возведешь надежные мосты.

Ты под контроль возьмешь все мои встречи И не допустишь лишнего нести, Так день пройдет, и ближе станет вечность, Я получу все то, что дать мне хочешь Ты.

В вечерний час, когда я размышляю И вспоминаю все, что было днем, Душа моя в молитве повторяет: «Тебя, Господь, благодарю за все».

Елена Кашкурова

А що, коли?..

Бушувала сильна гроза зі зливою і градом. Трирічна дівчинка сиділа біля вікна і з жахом дивилася на страшну стихію. Раптом вона побачила, як з провулка вийшов чоловік з валізою в руках. Ішов він проти вітру, граду і зливи. Сили природи відкидали його назад, град бив по обличчю, але він уперто рухався вперед. Люди, ховалися в під'їздах будинків, кликали його, але він не чув їх.

– Дмитрику, Дмитрику! – закричала перелякана дівчинка. – Людина на вулиці!

Старший брат Дмитро підійшов до вікна.

– От невіглас! – сказав він з усмішкою. – Хоче показати, який він герой?

Повіяв вітер, і чоловік з валізою впав у бурхливий потік.

– Дмитрику! – скрикнула перелякана дівчинка. – Він потоне... потоне... Треба врятувати!..

Серце дівчинки стиснулося від болю. – Бачиш, що може статися з нерозумною людиною! Він не хоче перечекати в під'їзді, як усі, – пояснив брат сестрі.

Чоловік із валізою насилу вивбрався з води і знову пішов проти зливи і вітру.

– Встав... Встояв... Іде далі! – зраділа дівчинка і заплескала в долоні.

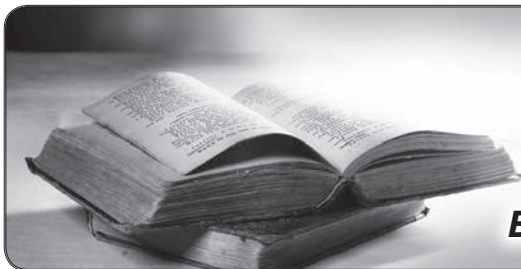
– Запам'ятай, Лізо, нерозумного на кожному кроці чекає біда! – наставляв Дмитро.

– Він же поспішає кудись, хіба не бачиш? – сказала дівчинка із сумом.

– Поспішиш – людей насмішиш! – прозвучала мораль старшого брата.

Ліза обурилася:

– Дмитре, а що коли він лікар і поспішає до хворої дівчинки, щоб врятувати її життя? А якби цією дівчинкою була я?

СМИРЕННЯ

не має язика, щоб лихословити інших.

Воно не має очей, щоб бачити чужі гріхи.

Воно не має вух, щоб слухати лихослів'я інших.

Пам'ятай, що:

Іноді Бог забирає з твого життя срібло, щоб натомість подарувати золото. Головне – вчасно зрозуміти це.

Найкращий духовний подарунок іншій людині – щоденна молитва за неї.

Не можна купити ЛЮБОВ, не можна обманом отримати її. ЛЮБОВ – це подарунок, це Боже світло, що наповнює наше життя!

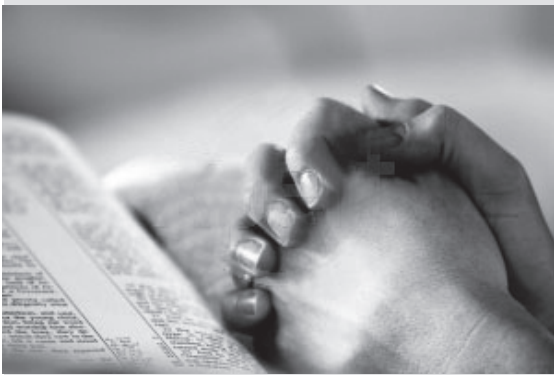
Головне не те, які ми є, коли читаємо духовну книгу, а те, якими ми стаємо, коли закриваємо її.

І лід тане, коли світить тепле сонце, і серця відкриваються, коли ми любимо, і люди змінюються, коли ми відкриті, і дива відбуваються, коли ми віримо!

Щастя в житті стільки, скільки ти зможеш помітити!

Тих слів, де є хоч крапля отрути, і жартома говорити не треба!

Є одіяння душі, яке ніколи не старіє, – це усмішка і доброта.

Помилки Вольтера

Вольтер, французький філософ, письменник і дотепник, прочитавши Біблію, дійшов висновку, що вона негідна уваги. Він написав цілу низку праць проти Святого Письма і вважав, що досить спростував його.

Вольтер був упевнений, що якщо для остаточного знищення Біблії знадобляться ще й удари, то їх, звичайно ж, нанесе Ля Гарп, його молодий учень.

Під час Французької революції Ля Гарп був заарештований і кинутий до в'язниці, йому загрожувала страта. У ці похмурі дні йому до рук потрапила Біблія, він прочитав її і на вернувся до Бога. Чоловік вийшов з в'язниці і став захисником християнської віри, замість того щоб бути її винищувачем.

Вольтер говорив, що через сто років після його смерті християнства більше не буде. Але натомість через 25 років після його смерті було засноване Британське біблійне товариство. Воно почало друкувати Біблію саме на тих верстатах, на яких друкувалися книги Вольтера.

Ігор
Корещук

ЗАПОВІДІ, ЩО ВЕДУТЬ ДО ЩАСТЯ

Злочинність, махінації, безвладдя, корупція – у чому полягає справжня причина нещастя? Чи існує універсальне духовне дзеркало, яке допомагає побачити власне серце? Від яких небезпек захищають Божі Заповіді сучасну людину? Чи може дотримання Заповідей принести радість та щастя?

За останні десятиліття список фобій значно поповнився. У світі існує мало речей, яких люди не бояться. Тому більшість вважає, що тільки герої можуть бути безстрашними. Та чи завжди безстрашність є позитивною рисою?

18 грудня 2010 року ЗМІ повідомили, що американські вчені знайшли жінку, яка ніколи не відчуває страху навіть у найнебезпечніших ситуаціях. У процесі дослідження їй демонстрували на близькій відстані страшних зміїв і павуків, показували фільми жаків і зачиняли в темній кімнаті, однак жінка каже, що відчуває всі емоції, окрім страху. Дослідники з'ясували, що жінка не відчуває страху, тому що в її мозку відсутній один з відділів, який має назву «мигдалеподібне тіло». Експерименти показали, що видалення мигдалеподібного тіла робить тварин безстрашними. Однак людину з такими відхиленнями вчені досі не зустрічали. За словами керівника групи дослідників Джастіна Фейнштейна, «через відсутність мигдалеподібного тіла ця жінка втратила здатність оцінювати небезпеку, котра їй загрожує, а отже, й уникати її. Дивно, що вона взагалі ще жива». Виявляється, помірно відчуття страху є не негативом, а огорожею від смертельних небезпек.

Сьогодні страх переслідує багатьох людей, оскільки вбивства на замовлення, тероризм, корупція, викрадення людей, пограбування стали звичними явищами в сучасному суспільстві. Чимало людей вважають, що ріст злочинності пов'язаний із вседозволеністю, яка панує всюди. Цілі покоління росли без морального зразка, то чи варто дивуватися, що сьогодні для багатьох підлітків не існує нічого святого, вони ні в що не вірять і нікого, крім себе, не поважають. Хто стане для них прикладом для наслідування?

Навіть у найріднішому середовищі – сім'ї – діти регулярно бачать обман, зраду, сварки, п'янство, які залишають глибокий слід у дитячих чутливих душах на все життя. Хто визначає, що є добрим, а що поганим? Суспільство? З кожним днем моральні цінності через телебачення та Інтернет розмиваються, з кожним поколінням духовні стандарти стають все нижчими, всюди панує вседозволеність. Якщо мій власний розум є для мене найвищим мірилом правди, то чи варто дивуватися, що я керуюся своїми почуттями й бажаннями. Біблія говорить, що ми не завжди можемо розрізнити, що є добрим, а що злим, оскільки зло нерідко приховується під оманливою блискучою етикеткою: «Буває, дорога людині здається простою, та кінець її – стежка до смерті» (Прип. 14:12).

Як ви вважаєте, де краще жити: там, де діють закони, чи там, де панує безза-

коння? Чи існує цивілізована країна, яка не мала б законів? Напевно, ні! Є країни, де ці закони просто не працюють.

Закон – фундамент суспільства, бо справжня свобода та безпека громадян полягають у виконанні законів, що сприяють щастю громадян. Тому Той, Хто нас створив, не залишив людство без мудрого та простого керівництва. Бог дав людям Закон моралі, який є огорожею нашого щастя, захистом нашої душі від дисгармонії. Соціологи підраховували, що люди створили понад 35 млн різних законів. Богу ж знадобилося всього 240 слів, щоб охопити всі найважливіші грані морального життя людини.

Що ж це за Закон? Читаємо про нього в книзі Вихід 20:1-17.

ПЕРША ЗАПОВІДЬ:

«І Бог промовляв усі слова оці, кажучи: "Я – Господь, Бог твій, що вивів тебе з єгипетського краю з дому рабства. Хай не буде тобі інших богів переді Мною!"» (Вихід 20:1, 2).

Перша заповідь повідомляє про дві важливі речі:

1. Бог єдиний, тому політеїзм (багатобожжя) не може бути Божественною релігією. Не може одна людина мати багатьох батьків, у неї є лише один батько. Не існує бога води та вогню, господа стихій чи плодючості, а існує Бог, Котрий створив усе й усім керує.

2. Радість, мир, щастя та упорядкованість може з'явитися лише тоді, коли людина поставить Бога-Творця на перше місце. Не дивуйтеся, що Бог має бути головнішим за батьків, дружину, дітей та найближчих друзів, бо від цього вони не постраждають, а лише виграють. Чому? Тому що Бог – це Автор любові, і лише Він здатний подарувати справжню любов до наших дружин/чоловіків, лише Він може навчити нас любити дітей не сліпою любов'ю, а справжньою, і лише Він може навчити будувати міцну дружбу, засновану не на корисливих мотивах.

ДРУГА ЗАПОВІДЬ:

«Не роби собі різьби і всякої подоби з того, що на небі вгорі, і що на землі долі, і що в воді під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій» (в. 4, 5).

Ця заповідь написана не з метою знищення місцевця. Бог говорить: «Не роби... і не вклоняйся». Поклоніння в творам людських рук Бог називає ідолопоклонством. Ця заповідь виступає проти поклоніння будь-яким зобра-

женням, статуям кам'яним та залізним. Чому? Господь описує події одразу після Синаю: «І будете ви сильно стерегти свої душі, бо не бачили ви того дня жодної постаті, коли говорив Господь до вас на Хориві з середини огню» (П. Зак. 4:15). Ти не бачив, а отже, не можеш зображувати.

Сьогодні, на жаль, не лише язичницькі релігії забули про цю Божу заповідь, а й християнські деномінації. Це повеління написане Божою рукою, тому не може бути зміненим. А той, хто не виконує цю заповідь, виправдовується тим, що в skinі були зображення ангелів, а в Храмі Соломона – левів, волів та херувимів. Але ці предмети в Храмі мали естетичний зміст і викликали асоціації, але не були предметами поклоніння. Ніхто їм не поклонявся, як це робиться сьогодні. Кожний правдивий християнин повинен замислитися, чи не є він порушником цієї Божої заповіді?

ТРЕТЯ ЗАПОВІДЬ:

«Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно» (в. 7).

Ця заповідь оберігає святість Божого Імені. Коли ми зневажаємо ім'я, то принижуємо його власника. Чи не зауважуємо ми за собою недоречного вживання Імені Господа?

Один з українських перекладів говорить: «Не візьмеш імені Господа Бога твого надаремно!». Справді, вжите в оригіналі слово «наса» означає «нести». Що це означає?

Одного разу Олександр Македонський побачив, як під час битви один із воїнів його армії втікає. Наздогнавши його на коні, він запитав: «Як тебе звуть, воїне?» – «Олександром». – «Олександром, як мене? Я вимагаю одного з двох: або зміни свою поведінку, або зміни ім'я!»

Бог говорить: не просто називайся християнином, а будь ним. Не просто прикривайся Іменем Христа, а своїм життям свідчи, Хто твій Бог.

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ:

«Пам'ятай день суботний, щоб святити його! Шість день працею і роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці... Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблаго-

словив Господь день суботній і освятив його» (в. 8-11).

Ця заповідь стверджує те, що недавно відкрили сучасні психологи. Досліджуючи причини розлучень у сім'ях, вони зробили висновок, що основною з них є майже повна відсутність близького спілкування. Те, що люди називають спілкуванням, часто є просто поверхневим обміном інформацією. Щоб сім'я не лише існувала, а повноцінно жила, потрібне спілкування та спільність душ. Ділитися тим, що є на серці, потаємними думками та мріями – ось справжнє спілкування. А для цього необхідно виділити час.

Перших чотири заповіді регулюють стосунки з Богом і показують, наскільки ми любимо Бога. Проте в Законі Божому існує й інша скрижаль, яка об'єднує 6 заповідей, котрі показують, наскільки щиро ми любимо наших ближніх.

П'ЯТА ЗАПОВІДЬ:

«Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» (в. 12).

Любов до Бога та повага до інших починається з того, як батьки навчили дитину поважати себе та старших. Сьогодні така повага, здається, стала музейною рідкістю. Немає майбутнього в того, хто не пам'ятає свого минулого.

В одному з індійських племен у давнину був такий звичай: коли батьки ставали настільки старими, що не могли себе обслужити, їх клали на возика й вивозили до лісу, щоб вони там помирили з голоду. В одній сім'ї цю традицію виконали батько з сином, вивізнивши до лісу старенького дідуся. Коли вони відійшли метрів на 100, син-підліток промовив:

– Тату, я мушу повернутися!
– Навіщо?
– Хочу забрати возика.
– Навіщо тобі потрібний той старий віз?
– А чим я тебе вивезу, коли ти постарієш?

Скільки б ми не вимагали поваги до себе, наші діти будуть ставитися до нас так, як ми ставимося до своїх літніх батьків.

Можливо, вам здається, що таке може бути лише в нецивілізованих племенах? У 2011 році в Ростовській області слідство проводило перевірку за фактом знущання над батьком. Як повідомив слідчий комітет, поліція області звільнила чоловіка, який три дні просидів на прив'язі у дворі власного будинку. 70-річного пенсіонера дочка прив'язала ланцюгом.

Щоб батько не виходив на вулицю без її дозволу, підозрювана зі своїм співмешканцем прив'язала його металевим ланцюгом до дерева у дворі й утримувала прив'язаним з 28 липня по 1 серпня 2011 року. Крики людини похилого віку про допомогу почули сусіди й повідомили правоохоронні органи.

ШОСТА ЗАПОВІДЬ:

«Не вбивай!» (в. 13).

Ця заповідь оберігає найдорожче, що дароване нам Богом, – життя. Люди легковажно ставляться до недоторканості життя. Але вбити можна не лише зброєю. Наукові дослідження по-

казали, що слина розлюченої людини містить отруту. Коли цю отруту зі слиною підмішали в корм морської свинки, вона померла в муках. Скільки ж отрути ми можемо вливати на інших і скільки ще її залишається в нас?! Вона роз'їдає нас із середини. Ось чому лікарі стверджують: часто ми хворіємо не лише від того, що їмо, а що з'їдає нас. Тому не потрібно сприяти повільному самогубству!

СЬОМА ЗАПОВІДЬ:

«Не чини перелюбу!» (в. 14).

Ця заповідь оберігає святість та недоторканість кордонів шлюбу. Чимало чоловіків, мабуть, із подивом запитують: «Ви хочете сказати, що Бог бажає, аби я з однією дружиною прожив усе життя, жодного разу її не зрадивши?!» Саме так!

Наше століття – це вік розпусти! Цінності сім'ї спалюються! Якщо вільні стосунки є такими сучасними, якщо вони найкращі, то чому ж голлівудські зірки, все випробувавши, не можуть влаштувати щасливе сімейне життя? Чому вони виглядають щасливими лише перед камерами? Бо вільні стосунки спалили в душі чисте і святе, перетворивши серце в пустелю. Ще в раю Бог передбачив одного чоловіка для однієї дружини – це Божий ідеал, котрий сприяє щастю. Якщо дошлюбні стосунки допомагають наперед з'ясувати сумісність пари, то чому розлучень стало в десятки разів більше, аніж у наших прабатьків, котрі берегли чистоту до шлюбу? Бог не помиляється. Ця заповідь оберігає сімейне щастя від руйнації. Тому якщо люди бачать несумісність характерів після шлюбу, то варто міняти не дружин/чоловіків, а свій характер.

ВОСЬМА ЗАПОВІДЬ:

«Не кради!» (в. 15).

Скільки треба вкрасти, щоб вважатися злодієм? Дехто вважає, що злодій – це той, хто краде мільйони.

Як повідомляє видання Der Westen, 8 серпня 2011 року прокуратура німецького міста Бонн виявила в гаражі жінки, що займалася орендою й обслуговуванням громадських туалетів, десятки мішків, набитих дрібними монетами вартістю від 1 до 50 євроцентів на суму 40 тисяч євро, які вона роками нагромаджувала й приховувала від оподаткування. Жінка їздила на машині класу люкс і жила у фешенебельному кварталі Бонна. Виявляється, все починається з малого – з дрібної монетки.

У країнах колишнього СНД неможливо й не вигідно бути чесним. Люди зневажливо ставляться до чесності, бо впевнені в тому, що крадуть усі. Ця думка формує суспільство, якого ми самі ж і жахаємося.

Ця заповідь оберігає не лише державну, але й особисту власність. Злодійство не може бути виправданим за жодних обставин, навіть якщо ми вважаємо, що крадіжкою повертаємо частину свого. Будь-яке зло може виправдовуватися благородними мотивами. Але ніхто нас не уповноважував бути верховним суддею. Звершуючи самосуд, ми привласнюємо собі повноваження Бога, Якому належить чинити суд та віддавати кожному за його вчинками.

ДЕВ'ЯТА ЗАПОВІДЬ:

«Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!» (в. 16).

Якщо попередні заповіді говорили про вчинки, то ця заповідь говорить про значення наших слів. Іноді ми не контролюємо своєї мови, не розуміючи, що наші слова мають не лише земні наслідки, але й впливають на вічну долю. Помістивши цю заповідь у Своєму Законі, Бог хотів показати важливість кожного слова. Ісус сказав: «Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, що люди скажуть, відповідатимуть судного дня; бо за словами своїми будеш виправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:36, 37).

Жодний обман не може виправдовуватися добрими намірами та мотивами. Бо чиста справа не може містити жодного бруду – ні в мотивації, ні в засобах досягнення.

ДЕСЯТА ЗАПОВІДЬ:

«Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого... ані всього, що ближнього твого!» (в. 17).

Давньоєврейське слово «хамад» означає «чогось сильно бажати та прагнути».

Десята заповідь торкається кореня багатьох проблем – сердечних задумів. Вона вказує на гріх заздрості, що з'їдає серця мільйонів людей. Чому стаються вбивства? Бо люди заздрять чужому благополуччю, не хочуть працювати й прагнуть швидко заволодіти всім і одразу. Чому вони чинять перелюб? Бо чужа жінка комусь здалася привабливішою, ніж своя. Чому грабують? Бо негайно хочуть мати те, що й інші.

Ці 10 простих законів охоплюють усі моральні принципи життя. Але для багатьох сучасних християн будь-які обмеження, що починаються зі слова «НЕ», здаються важким тягарем.

Божі Заповіді – це не тягар, а Божа огорожа, яка стоїть на дорогах, щоб автомобіль нашого життя не зірвався в прірву. Божі Заповіді – це стіни, що зберігають затишок, поки ви перебуваєте всередині. Чи хотіли б ви їздити сучасними дорогами без правил дорожнього руху? Кажуть, що правила дорожнього руху написані людською кров'ю. Це ж саме можна сказати і про Божі Закони, однак вони написані кров'ю Самого Бога, Який життям Свого Сина заплатив за їхнє порушення.

Гріх приносить у наше життя смертельні небезпеки: «Й осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного... Тому землю прокляття поїло...» (Ісаї 24:5, 6). Святе Письмо пов'язує наше щастя з нашою вірністю Божому Закону, оскільки Господь говорить: «О, коли б ти прислуховувався до Моїх заповідей, то був би твій спокій, як річка, а твоя справедливість, немов морські хвилі!» (Ісаї 48:18).

Виконуйте Заповіді нашого люблячого Господа, Який зробив усе для нашого щасливого життя на землі й чекає нас на Небесах, у Своему вічному Царстві слави!

Прочти «Великую боротьбу»

Поверь, что на Земле идет Борьба предвечная, большая. Двух сил сражение: добра и зла, И твоя «хата» здесь «не скраю».

Но есть инструкция и путь, То книга, ты ее исследуй, Поймешь тогда спасенья суть И обретешь свою победу.

Прочти «Великую борьбу» – Обманом ты не будешь скован, И враг пройдет мимо тебя, И воссияет Правда снова.

И все истории страницы Будут в сознании светиться, Святого Духа обретешь, Слепота жизни исцелится.

Не будь беспечным на пути К небесному святому граду, Ведь можем мы туда дойти И получить Отца награду!

Ольга Герасимова, м. Шостка

Спокій

Спокій, який дарує Господь, не залежить від обставин. Це стан душі людини, що знаходиться в міцній башті, навколо якої ревуть вітри і підіймаються хвилі. Зовні бушує стихія, а всередині – спокій і безпека.

Спокій – це настільки глибинні «морські хвилі» душі, які неможливо поколювати, навіть якщо на поверхні моря бушує шторм.

ОБЕРЕЖНО! 12 ознак нерозумних

Цар Соломон застерігає нас щодо небезпеки спілкування з людьми, які можуть негативно впливати на наш внутрішній світ.

Якщо ви хочете стати більш зрілими в духовному плані, то вам слід частіше бувати в товаристві мудрих людей, у яких є чого по-вчитися, уникаючи при цьому спілкування з протилежною категорією людей.

У Приповістях Соломона ми знаходимо 12 ознак, які характеризують нерозумну людину:

1. Нерозумні зневажають мудрість і настанови (Прип. 1:7).

2. Нерозумним властиво зводити наклепи – це їхнє друге ім'я (Прип. 10:18).

3. Нерозумні нерідко виставляють напоказ свою глупоту (Прип. 13:16).

4. Нерозумні легковажно ставляться до гріха (Прип. 14:9).

5. У власних очах нерозумний – справжній мудрець (Прип. 18:2).

6. Нерозумні нехтують настанови батька (Прип. 15:5).

7. Нерозумні проявляють неповагу до своєї матері (Прип. 15:20).

8. Нерозумних не виправляють навіть покарання (Прип. 17:10).

9. Нерозумному властиво пере-кладати відповідальність на Бога

за свої ж неправильні рішення (Прип. 19:3).

10. Нерозумні володіють талантом розпалювати сварки в будь-якому місці, де б вони не перебували (Прип. 20:3).

11. Нерозумному властива невинуватна марнотратність (Прип. 21:20).

12. Нерозумні вкрай самовпевнені (Прип. 28:26).

Єдиний вірний спосіб чинити розсудливо – просити мудрості в Бога, як це робив Соломон. «Коли ж кому з вас бракує мудрості, хай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє; тож буде йому дано» (Якова 1:5).

Нейл Кеннеді

Шоста заповідь «Не вбивай» (Вихід 20:13).

Наш Господь Ісус Христос сказав: «Ви чули, що було сказано прадавнім: Не вбивай, а коли хто вб'є, той підлягає суду. А Я кажу вам, що кожний, хто гнівається на брата свого [безпідставно], підпадає під суд. Якщо хто скаже на свого брата: рака (виродок), – той підлягає верховному суду. А хто скаже: дурний, – той підпадає під вогняну геєну» (Матв. 5:21, 22).

Що це означає? Якщо ви не здатні контролювати свої почуття і вчинки, коли хтось дратує вас, тоді рано чи пізно це призведе до нещастя.

ДОСКОНАЛЕ РІШЕННЯ

Більшість із нас, звичайно, знає досконале рішення проблеми людських взаємовідносин: якщо люди будуть добре ставитись до нас, ми, у свою чергу, з радістю будемо спілкуватися з ними. Однак Ісус запитав: «Чи не так і язичники роблять?» (Матв. 5:47). Суть проблеми полягає ось у чому: чи можемо ми бути лагідними до тих, хто завдає нам болю? Чи можемо справді любити того, хто нас образив?

Це нелегко. Декотрі вважають, що вчення Ісуса з приводу шостої заповіді – це окремий приклад, який насправді не передбачає наслідування, за винятком, можливо, декількох святих душ, які самотньо живуть десь на вершині гори. Якось мені довелося чути дискусію із цього питання, і більшість промовців говорили, що люди, які живуть у реальному світі, це вчення Ісуса не повинні розуміти буквально.

Єдиний шлях

Я абсолютно не згоден. Існує щонайменше три важливих причини, які пояснюють,

Зречись!

Один язичеський цар зажадав від християнського єпископа, щоб той зрікся своєї віри.

– Не можу! – була відповідь.

– Чому? Хіба ти не знаєш, що твоє життя в моїй владі? Один помах руки – і тебе не буде на світі!

– Знаю, – відповів мученик, – але уяви собі, що твій вірний слуга потрапив до твоїх ворогів. Його змушували зректись тебе, але він залишився непохитним. Торттури, кепкування – ніщо не могло зламати його твердості. Скажи, коли згнаний, мучений і нагий він повернеться до тебе, чи не винагородиш ти його честю й славою і чи не даси йому найкращий одяг?

– До чого ти говориш це?

– Царю, ти можеш позбавити мене земного життя, але Господь натомість подарує мені вічне життя в славі Свого безкінечного царювання!

ЗДОБУТТЯ КОНТРОЛЮ

чому мудре повчання Ісуса – значно більше, ніж якийсь повітряний замок; чому це справді єдиний практичний розумний спосіб життя.

1. Це єдиний шлях, щоб розірвати ланцюг насильства.

План Ісуса – найкращий, оскільки єдиною альтернативою йому буде ефект доміно, нескінченна ланцюгова реакція безмежної помсти. «Око за око і зуб за зуб» – закон юридичний, а не моральний; застосування його як самосуду призводить до знищення, бо насильство не може бути зцілене більшим насильством.

Ми дивуємося, чому інші люди так повільно засвоюють цю істину, проте даний принцип може бути застосований не лише до родинних чвар та самогубців, начинених вибухівкою. Він також справедливий і стосовно «міні-насильства» – словесних образ та в'дливих зауважень, котрі більшість із нас час від часу використовують. Хтось має розірвати це хибне коло, проковтнути образу і впокорити свою гордію. Ісус закликає Своїх послідовників бути такими людьми.

Мій приятель, який працює сімейним консультантом, розповідав, що найбільш руйнівні баталії починаються через справжні дрібниці:

– Якби ти не був таким лінивим, то допоміг би мені знайти ключі.

– Не кажи мені, що ти знову їх загубила!

Потім вони продовжують розмову в тому ж дусі. Жоден з них не бажає розірвати ланцюг, тому ситуація швидко виходить з-під контролю. Апостол Яків мав на увазі саме це, коли писав: «Ось який невеликий вогонь, а спалює такий великий ліс!» (Якова 3:5).

Пасивно-агресивна поведінка, зокрема небажання розмовляти, повертання спиною у відповідь або мовчазна надутість, не менш руйнівна, ніж істеричні крики. Незалежно від того, які форми вона набирає, нелюб'язна поведінка, яка лише бентежить інших, викликати ще більше таких проявів.

2. Це єдиний спосіб здобути контроль. З іншого боку, відповідаючи на неприємну поведінку гнівом, ненавистю і бажанням помститися, ми віддаємо контроль над собою комусь іншому. Ми дозволяємо їм натискати на наші «кнопки», контролюючи наші почуття, відносини й реакції. Ісус бажає звільнити нас від такої тиранії та повернути нам самостійність разом зі спокоєм розуму.

Доки не вирішимо чинити так, ми будемо лише реагувати, а не діяти. Реактивна (тобто протилежна активній) поведінка віддає нас під владу жорстоких, бездумних, немилосердних людей. Метод Ісуса робить нас здатними сказати іншій людині: «Ти не можеш примусити мене ненавидіти. Я не дозволю тобі отруювати моє життя. Я не бажаю жити так, щоб бути поглиnutим почуттям гніву».

У багатьох випадках реактивна поведінка є зброєю в боротьбі за владу, що зазвичай використовується при бажанні керувати іншою людиною. Ставлячись до вас погано або уникаючи вас, не проявляючи до вас любові, я хочу покарати вас за те, що мені не подобається, і примусити вас чинити так, як того бажаю я.

Активна, або позитивна, поведінка та встановлення меж, що практикують християни, не мають нічого спільного з ненавистю і помстою, а тим більше із жагою влади. Християни прагнуть не контролювати когось, а встановити самоконтроль. Вони проголошують не незалежність, а автономію. Незалежність означає відсторонитися від іншої людини й повернутися до неї спиною, що вже, власне, і буде реактивною поведінкою. Автономія визнає цінність взаємозалежності. Вона не відкидає взаємовідносин, коли ми можемо допомагати й охоче служити одне одному, натомість вимагає шанобливого ставлення до Богом даного права керувати власним життям.

По-справжньому виявляти доброзичливість у християнських стосунках означає більше, ніж припинити ненависті. Це вимагає, щоб ми замінили ненависть любов'ю. Ісус сказав:

«Любіть ворогів ваших; добро робіть тим, що ненавидять вас; благословляйте тих, що проклинають вас; моліться за тих, що кривдять вас» (Луки 6:27, 28).

Коли апостол Павло звертається до цієї теми, він переводить її в практичну площину:

«Але якщо твій ворог голодний, – нагодуй його; якщо спражний, – дай йому пити; роблячи це, ти нагортаєш йому на голову палаюче вугілля. Не будь переможений злом, але перемагай зло добром» (Римл. 12:20, 21).

По-справжньому любити наших ворогів і робити добро тим, хто нас не любить, – найсильніший й найблагодініший вияв позитивної поведінки. Це сильна позиція, бо означає, що ми відмовляємося грати в їхню гру та опускатися до їхнього рівня. Замість того щоб бути переможеними, ми перемагаємо їх.

3. Це єдиний спосіб поводитися відповідально. Кажучи про те, що ми не повинні дозволяти ворогам контролювати наші відносини і поведінку, Ісус знову нагадує про нашу підзвітність. Якщо ми відповідаємо злом на зло, гнівом на недобррозичливість – це наше особисте рішення чинити так, бо право вибору залишається за нами.

Нам подобається виправдовувати реактивну поведінку, звинувачуючи інших. Схоже, ми починаємо відчувати себе краще, якщо можемо перекласти вину на когось. «Я поводжусь так через того хлопця за сусіднім столом у нашому офісі». «Мене легко рознервувати, бо я схожа на мою бабусю (ось звідки в мене такий неприборканий норов)». Виправдання може бути яким завгодно.

Одного мого знайомого було втягнуто в сімейний конфлікт, який руйнував не одне життя. Захоплюючись ним як християнським керівником, я дивувався, як він міг на цьому спіткнутися. Коли я запитав його, він відповів: «Ви повинні зрозуміти, що вони зробили з нами». Відтоді, як Адам звинуватив Єву (див. Буття 3:12), люди не перестають чинити так само.

Нам не дано обирати батьків і те, як вони виховують нас. У більшості випадків ми також не вільні обирати своїх колег. Життєві обставини зводять нас разом, і нам доводиться уживатися із цими людьми. Роблячи нас підзвітними

Лоран Уейд

за нашу поведінку, Ісус бажає, щоб ми взяли на себе відповідальність і не намагалися виправдати власну погану поведінку, вказуючи пальцем на інших.

СЛОВО, ЯКЕ ВИКОНУЄ ВАЖЛИВУ ФУНКЦІЮ

«Золоте правило» містить у собі слово, яке часто випускають з уваги. Це невеличке слово «отже», яке виконує важливу функцію. Чому? Річ у тім, що воно пов'язує нас із лінією електропередачі, котра запалює світло «золотого правила» і приводить його в дію. Думаю, ви пам'ятаєте це «золоте правило»: «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Матв. 7:12).

Правило говорить, що нам слід робити, але попередній текст пояснює чому: «Якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше ваш Небесний Отець дасть добра тим, що просять у Нього?» (текст 11). «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (текст 12).

Чому нам слід добре ставитися до інших людей? Тому що Бог добре ставиться до нас. А чому ставлення людей до нас не повинно визначати наше до них? Тому що Бог вилив на нас Свою любов (див. Римл. 5:5). «Як Христос простив вам, так само й ви робіть» (Колос. 3:13). Чи можемо ми по-справжньому і щиро прощати людям, які завдали нам болю, обманюють чи обмовляють нас? Так, бо і нам було прощено багато. Як же ми відмовимо в прощенні іншим?

Іноді християни використовують вислів «виправдання вірою». Саме про це ми зараз і говоримо. Значення цього складного, на перший погляд, терміна насправді дуже просте. Суть його в тому, що Бог через Ісуса Христа відчинив двері до нашого прощення, аби ми могли його отримати без того, щоб коли-небудь заслужити його. У цьому чудовому дарі Бог вилив на нас також усі Свої інші дари. Коли ми, нарешті, дійдемо до розуміння і прийняття цієї істини, ясні потоки радості зіллються в душу і ми будемо мати «мир Божий, що перевищує всяке розуміння» (Филп. 4:7).

Питання, яке ми досліджуємо, – не просто хороша теорія чи красива ідея, але реальна практична істина, що допомагає нам запропонувати щиросердечне прощення людям, які завдали нам болю, добре ставитися до них, не маючи при цьому егоїстичних мотивів, любити їх просто і щиро без будь-якої прихованої мети.

Чимало книг з психології базуються на принципах егоїзму і маніпулювання, їхня основна ідея: будь люб'язним з іншими людьми, говори їм компліменти, роби все, щоб вони почували себе добре, бо, чинячи так, ти отримаєш від них те, що тобі потрібно, і досягнеш успіхів на своєму життєвому шляху. Найкраще, що ми можемо взяти з такого підходу, – частково приховати або замаскувати свої природні егоїстичні реакції, прикривши їх тонким шаром ввічливості. Та тільки-но хтось зачепить нас за живе, уся ця психологічна стратегія розсиплеться на порошок, і ми знову перетворимося на тигра, який переслідує свою жертву.

Справжнє прощення можливе лише тоді, коли ми повністю усвідомлюємо глибину прощення, отриманого нами. Коли ми побачимо себе прощеними грішниками, наша холодна пихатість стосовно людей, які завдали нам болю, розтане, мов крига під променями весняного сонця. Тоді ми почнемо сприймати своїх кривдників як наших попутників по життю, котрі, подібно до нас, борються із силами свого грішного ества. Лише тоді співчуття зможе зайняти місце ненависті, а справжнє прощення впливатиме з нашого серця. Іншого шляху просто не існує.

СПРАВЖНЯ ЛЮБОВ – ДАР БОЖИЙ

«Любов довготерпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, не поводить непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить» (1 Кор. 13:47).

Справжня любов є Божественним даром. Вона походить від Самого Бога.

ТВ-програма на червень (з 1 по 7)*

НЕДІЛЯ	ПОНЕДЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ
00:00 Богослуження в храмі на Подолі	00:00 Інша сторона	00:00 Поспілкуймося	00:00 Вісті надії	00:00 Лицом к лицу	00:00 Сила креста
01:20 Біблія свідчить	00:40 Ваша думка	01:00 В центрі уваги	00:20 Біблія свідчить	00:30 Вера. Человек.	00:30 Познавая
01:30 ...є Любов	00:50 Музична скринька	01:30 Познавая	00:30 Великие пророки Библии	01:00 Судьба	00:30 непостижимое
02:00 Біблія продовжує говорити	01:30 Счастье вопреки всему	02:00 Дорогами христианства	01:30 Великие пророки Библии	01:30 Контрасты души	01:00 ...є Любов
02:30 Поспілкуймося	02:20 Настав час	02:30 Вдохновение	02:00 Музична скринька	02:00 Великие пророки Библии	01:30 Я и Ты
03:30 Лицом к лицу	02:30 Так говорит Библия	03:00 Дорогами христианства	02:40 Вкус здоровья	02:30 Так говорит Библия	02:30 Лицом к лицу
04:00 Познавая непостижимое	03:00 Дорогами христианства	03:00 Вера. Человек.	03:00 Так говорит Библия	03:30 Вдохновение	03:00 Открытая книга
04:30 Детонация	03:30 Так говорит Библия	03:30 Так говорит Библия	04:00 Сила креста	04:00 Сила креста	03:20 Десять заповедей
05:00 Вера. Человек.	03:45 Люди и судьбы	04:00 Лицом к лицу	04:30 Познавая непостижимое	05:00 Богослужение в храме на Подоле	03:30 Богослужение в храме на Подоле
05:30 Непростое состояние	04:00 Сила креста	04:30 Музична скринька	05:00 ...єсть Любовь	06:20 Малюваки	04:40 Вісті надії
06:00 Дорогами христианства	04:30 Вісті надії	05:10 Вкус здоровья	02:00 Поспілкуймося	06:40 В гостях у Добрячка	05:00 Счастье вопреки всему
06:30 Інша сторона	04:50 Богослужіння у Львові	05:30 Сила креста	02:30 Непростое состояние	07:00 Ранок Надії	05:50 Біблія, як вона є
07:10 Люди і суди	05:30 Детонация	06:00 Малюваки	03:30 Непростое состояние	08:10 Непростое состояние	06:00 В гостях у Добрячка
07:30 ...єсть Любовь	06:00 Дружболандия	06:15 Дружболандия	04:00 Я и Ты	08:40 Готовим вместе	06:15 Мастерская добрых дел
08:00 Так промовляє Біблія	06:15 Малюваки	06:30 Мастерская добрых дел	05:00 Детонация	08:50 5 хвилин для вічності	06:30 Так промовляє Біблія
08:30 Счастье вопреки всему	06:30 В центрі уваги	06:40 Модная книга	05:30 Біблія продовжує говорити	09:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії
09:20 Ваша думка	07:00 Ранок Надії	07:10 Вкус здоровья	06:00 Чудесный магазин	10:10 Счастье вопреки всему	07:30 Так промовляє Біблія
09:30 Вкус здоровья	08:10 Модная книга	07:30 Ранок Надії	06:30 Диагноз: здоровье	11:00 Ранок Надії	08:00 В пошуках істини
09:45 Готовим вместе	08:30 Готовим вместе	08:00 Малюваки	07:00 Ранок Надії	12:10 Счастье вопреки всему	08:30 Біблія продовжує говорити
10:00 Диагноз: здоровье	08:40 5 хвилин для вічності	08:10 Детонация	08:10 ...єсть Любовь	12:20 Детонация	09:00 Богослужіння у Львові
10:30 Сила креста	09:00 Ранок Надії	08:40 Готовим вместе	08:40 Готовим вместе	12:50 Дорогами христианства	09:30 Біблія, як вона є
11:00 Малюваки	10:10 Так говорит Библия	08:50 5 хвилин для вічності	09:00 Ранок Надії	13:20 Познаем истину	09:50 Біблія свідчить
11:20 Музична скринька	10:30 Так говорит Библия	09:00 Ранок Надії	10:10 Помолитесь за меня	14:10 Біблія продовжує говорити	10:00 Познаем истину
12:00 Богослуження в храмі на Подолі	11:00 Ранок Надії	10:10 Помолитесь за меня	10:10 Счастье вопреки всему	14:40 Модная книга	10:50 Ваша думка
13:20 Настав час	12:10 5 хвилин для вічності	10:50 Біблія свідчить	11:00 Ранок Надії	15:00 Земля обетованная (сурдоперевод)	11:00 Вдохновение
13:30 Познавая непостижимое	12:20 Біблія свідчить	06:40 Модная книга	12:10 5 хвилин для вічності	15:30 ...єсть Любовь (сурдоперевод)	11:30 Богослуження в храмі на Подолі
14:00 Великие пророки Библии	12:30 Так промовляє Біблія	07:00 Ранок Надії	12:20 Вера. Человек.	16:00 Чудесный магазин	12:50 5 хвилин для вічності
14:30 Вдохновение	13:00 Вера. Человек.	07:10 Детонация	12:50 Диагноз: здоровье	16:35 Дружболандия	13:00 Так промовляє Біблія
15:00 5 хвилин для вічності (сурдопереклад)	13:30 Я и Ты	08:40 Готовим вместе	13:20 Богослужіння у Львові	17:00 Вісті надії	13:30 Детонация
15:10 Счастье вопреки всему (сурдоперевод)	14:30 ...є Любов (сурдоперевод)	08:50 5 хвилин для вічності	14:10 Біблія продовжує говорити	17:20 Настав час	14:00 5 хвилин для вічності
16:00 Дружболандия	15:00 Выход рядом (сурдоперевод)	09:00 Ранок Надії	14:40 Модная книга	17:30 Поспілкуймося	14:10 Помолитесь за меня
16:20 В гостях у Добрячка	15:20 Диагноз: здоровье (сурдоперевод)	10:10 В центрі уваги	15:00 Земля обетованная (сурдоперевод)	14:00 Біблія, як вона є	11:00 Ранок Надії
16:40 Взаправду	15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад)	10:40 5 хвилин для вічності	15:30 ...єсть Любовь (сурдоперевод)	14:10 Помолитесь за меня	12:00 Біблія продовжує говорити
17:00 Непростое состояние	16:00 Чудесный магазин	10:50 Біблія свідчить	16:00 Чудесный магазин	15:00 Выход рядом (сурдоперевод)	12:30 Непростое состояние
17:30 Вкус здоровья	16:30 Малюваки	11:00 Ранок Надії	16:35 Дружболандия	15:30 Хочу вас спросить (сурдоперевод)	13:00 Поспілкуймося
17:50 Біблія свідчить	17:00 Познавая непостижимое	11:30 Вісті надії	17:00 Вісті надії	15:50 Места надо знать (сурдоперевод)	14:00 Біблія, як вона є
18:00 Детонация	17:30 В центрі уваги	12:10 Біблія свідчить	17:20 Настав час	16:00 Малюваки	14:10 Помолитесь за меня
18:30 Так говорит Библия	18:00 Дорогами христианства	12:30 Поспілкуймося	18:30 В пошуках істини	16:20 В гостях у Добрячка	15:00 Выход рядом (сурдоперевод)
19:00 Поспілкуймося	18:30 Вера. Человек.	12:50 Великие пророки Библии	19:00 Вкус здоровья	16:40 Взаправду	15:30 ...єсть Любовь (сурдоперевод)
20:00 ...є Любов	19:00 В пошуках істини	13:30 Великие пророки Библии	19:20 5 хвилин для вічності	17:00 Вдохновение	16:00 Чудесный магазин
20:30 Модная книга	19:30 Великие пророки Библии	14:00 Познаем истину	19:30 Познавая непостижимое	17:30 Ваша думка	16:30 Малюваки
21:00 Вісті надії	20:00 Познаем истину	14:30 Ваша думка	20:00 Помолитесь за меня	17:40 Познаем истину	16:40 Взаправду
21:20 Біблія, як вона є	20:50 Вечірні історії	14:50 Познавая непостижимое (сурдоперевод)	20:30 В гостях у Добрячка	18:30 Богослужіння у Львові	17:00 Вдохновение
21:30 Сила креста	21:00 Детонация	15:00 Выход рядом (сурдоперевод)	21:00 Счастье вопреки всему	19:10 Біблія, як вона є	17:30 Ваша думка
22:00 Вера. Человек.	21:30 ...єсть Любовь	15:30 Места надо знать (сурдоперевод)	21:30 Інша сторона	19:20 5 хвилин для вічності	17:40 Познаем истину
22:30 Богослужіння у Львові	22:00 Вдохновение	16:00 Малюваки	21:40 Счастье вопреки всему	19:30 Інша сторона	18:30 Богослужіння у Львові
23:10 Ваша думка	22:30 Непростое состояние	16:20 В гостях у Добрячка	22:00 Так промовляє Біблія	20:00 Помолитесь за меня	19:10 Біблія, як вона є
23:20 5 хвилин для вічності	23:00 Познаем истину	16:40 Взаправду	22:30 В центрі уваги	20:30 Модная книга	19:20 5 хвилин для вічності
23:30 Так промовляє Біблія	23:50 Біблія, як вона є	17:00 Так говорит Библия	23:00 Так промовляє Біблія	21:00 Я и Ты	19:30 Так говорит Библия
		17:30 Я и Ты	23:30 Познавая непостижимое	22:00 ...є Любов	19:30 Великие пророки Библии
		18:10 5 хвилин для вічності		22:30 В центрі уваги	20:00 В гостях у Добрячка
		18:20 Музична скринька		23:00 Так промовляє Біблія	20:30 Богослужіння у Львові
		19:00 Счастье вопреки всему		23:30 Вера. Человек.	21:00 Біблія продовжує говорити
		19:10 Настав час		23:30 Судьба	21:30 Познавая непостижимое
		20:00 Помолитесь за меня			22:00 В центрі уваги
		20:30 Модная книга			22:30 Так промовляє Біблія
		21:00 Інша сторона			23:00 Вісті надії
		21:30 Счастье вопреки всему			23:20 5 хвилин для вічності
		22:00 Детонация			23:30 Лицом к лицу
		22:30 Непростое состояние			
		23:00 Познаем истину			
		23:50 Біблія, як вона є			

Богослужіння у Львові

п'ятниця 18:30

Параметри налаштування супутникового телеканалу "Надія":

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться програми телеканалу "Надія" в кабельних мережах України, а також в мережі Інтернет 24 години на добу 7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте на адреси:

✉ contact@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

✉ contact@hope.ua

* Телеканал залишає за собою право внесення змін в ТВ-програми.

В гостях у Добрячка

Якщо вам пощастило хоч разок заглянути в гості до Добрячка, то напевно захочеться ще. У його затишній хатині відбуваються неймовірні речі: дитячі майстер-класи з рукоділля та кулінарії, звучать захопливі історії про тварин і дітей.

Мова: українська

Что есть истина?

Ведучі програми представляють аргументований біблійний погляд на виклики сучасності, зосередивши увагу на Тому, Хто є «Дорога, і Правда і Життя».

Мова: російська

*пожертвування

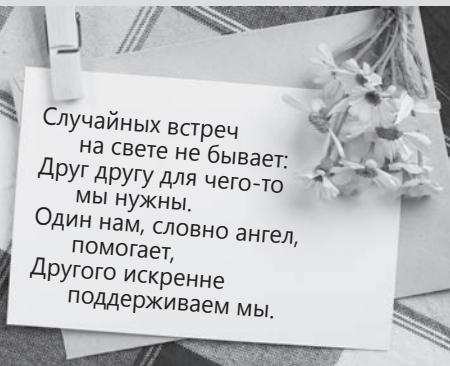
Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами:

zakaz@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Жить легко на земле

Жить легко на земле, когда ноги
в тепле у камина,
Когда все хорошо и ни в чем не
имеешь нужды,
Когда льется в окно нежный
запах от веток жасмина,
Когда ранней весной
расцветают поля и сады.
Жить легко на земле, когда
жизнь, как вода из колодца,
И чиста, и тиха, предвзяв
вечерний закат;
И когда под лучи восходящего
раннего солнца
Ты выходишь послушать, как
птицы на ветках звенят!
Но легко и тогда, когда душу
охватит тревога,
Когда ты утомлен от житейских
волнений и битв,
Упоная на милость предвечного
дивного Бога,
Ощутишь в своем сердце
великую сладость молитв!

Случайных встреч
на свете не бывает.
Друг другу для чего-то
мы нужны.
Один нам, словно ангел,
помогает,
Другого искренне
поддерживаем мы.

Дякуйте за все

Сліпий мріє бачити, глухий – чути, німий – говорити, паралізований – ходити... А ти можеш і бачити, і чути, і говорити, і ходити. Ти маєш блага, про які мріють тисячі людей в усьому світі, і ти продовжуєш жалітися й забуваєш про подяку?

ИНТЕРВЬЮ «ТАК ОТВЕЧАЕТ БОГ»

Дорогой читатель, вашему вниманию предлагается интервью с Анатолием Абрамовым, человеком незаурядной судьбы, представителем мужественной профессии горняка, для которого вера в Бога и следование за Ним не являются пустым звуком.

Беседовал
Иван Островский

– Анатолий, вы 34 года проработали шахтером в шахте «Распадская», на которой несколько лет назад произошел взрыв, погибло много людей. Кстати, моей первой ассоциацией, связанной с городом Междуреченском, была именно шахта «Распадская». Мне очень приятно познакомиться с вами как с человеком, который все эти годы проработал на одном участке, даже тогда, когда подолгу задерживали зарплату. Расскажите об особенностях вашей шахтерской жизни. Я верю, что ваша история вряд ли оставит кого-то равнодушным.

– Да, я долгие годы проработал на одном участке, потому что бегать с одного места на другое я не любитель, как бы при этом ни было плохо. Даже когда порой платили 2/3 зарплаты или люди уходили на другие участки. Так, в 1997 году дошло до того, что наш участок получил новую технику, а на участке осталось всего тринадцать человек, пожелавших рассчитаться с шахтой и устроиться по договору. Как известно, шахтерский труд тяжелый. Да и в семье у меня не все хорошо складывалось, поэтому, проходя с работы, я гнал самогонку, думая, что это чистый продукт. Почему бы и не выпить рюмочку? В конце концов я дошел до такой степени, что в 1992 году по этой причине я стал прогуливать работу. В 1994 году у меня был первый опыт с Богом.

Я сказал себе: «Не может быть, чтобы наша земля витала в хаосе. Кто-то да управляет всем этим. Говорят, что это Бог». И тогда я взмолился от безысходности: «Я прошу Тебя, Всевышний Бог, Который руководит всеми мирами, помоги мне, я очень хочу бросить пить, но не могу остановиться». Через некоторое время у меня открылась рвота, а утром я проснулся, как будто вообще никогда не употреблял алкоголь.

После этого примерно через неделю мы с коллегами возвращались с работы домой и решили выпить. Должен сказать, что у нас каждый месяц были так называемые «отлупы». На работу мы тогда ездили на электричке где-то минут 40–45 и обычно, пока ехали с работы, распивали водку. Так вот, наливаю я себе стакан, подношу и чувствую, что вообще не тянет, не хочется. «Я не буду пить», –

говорю я. На меня товарищи смотрят и говорят: «Он, наверное, с ума сошел, перепил, наверное». «Ты попробуй через силу», – обращаются ко мне, и я снова подношу. И тут я слышу голос: «Ты просил, не надо тебе это, поставь». И с тех пор пагубное пристрастие ушло и ушло безболезненно, без усилий, без тяги, без каких бы то ни было проблем. В тот момент я даже не осознавал, что это был Божий ответ на мою молитву.

– Вы пришли к Богу несколько позже, посетив евангельскую программу через пять лет. А как прошли эти годы?

– Все эти пять лет я был в поисках, потому что мне было интересно, кто меня освободил от этой зависимости. Первым делом я пошел в церковь. Беседовал со служителями, находился в поисках истины. Я прочитал книги многих предсказателей, но они мне не нравились тем, что у них половина предсказаний сбывается, а половина – нет. Я их читал, потому что они были доступны, их продавали везде. В нашей стране это как раз был пик популярности, продавали все: книги о белой и черной магии, гороскопы и т. д. Но Библии у меня не было.

– Расскажите, пожалуйста, как вы попали на евангельскую программу?

– За месяц до начала программы начали разносить пригласительные, постучали в двери и ко мне. Я взял тогда этот пригласительный, положил его в книгу и забыл о нем. Как я потом узнал, у нас в Междуреченске была группа из 6–7 человек, изучающих Священное Писание. Когда приехал евангелист, ему сказали: «Зря вы сюда приехали. Это шахтерский город, горнякам после работы нужно расслабиться, выпить, а что вы им предложите? Вы никого не соберете».

Именно на эту евангельскую программу я и пришел. Но мое посещение программы заслуживает того, чтобы о нем рассказать подробнее, потому что в нем есть нечто удивительное. Как я уже упомянул, получив пригласительный на эти евангельские встречи, я положил его в книгу и абсолютно о нем забыл. И вот в один из дней я пришел с работы домой, лег на диван и включил телевизор. Но тут я почувствовал

как будто пинок, какая-то сила сбросила меня с дивана. Я поднялся с пола, снова лег на диван. То же самое повторилось еще раз. Я выключил телевизор и подошел к шкафу, взял в руки книгу, открываю, а там пригласительный билет на евангельскую программу, которая начиналась буквально через пять минут. Благо, что я живу, можно сказать, во дворе ДК им. Ленина. Я тут же оделся и через несколько минут был уже на программе. Зал был полностью заполнен, ни одного свободного места, люди стояли в проходах и слушали Божье Слово. Я задавал много вопросов. Дней через пять-шесть евангелист начал отвечать на наши вопросы, я поднял руку. Он спросил меня: «Какой вопрос вы хотите задать?» Я сказал, что мне на мои вопросы отвечать не надо. Он удивился. «Вы разочаровались?» Я ответил: «Нет» и попросил его дать мне Библию. С первого дня программы нам давали библейские уроки, которые мы должны были проходить на этих встречах, но я выпросил у него Библию. Я оказался единственным человеком, кому он дал в тот вечер Библию. В тот день я начал читать ее каждый день в любое свободное время. Я читал, отвечал на вопросы из библейских уроков, искал ответы на свои вопросы. На очередной встрече я сказал евангелисту, что в Библии я нашел ответы на некоторые интересовавшие меня вопросы и думаю, что найду ответы и на остальные вопросы. Он согласился со мной, сказав, что это правильно, потому что только Библия сможет ответить на все мои вопросы.

– Воистину, Слово Божье живо и действительно. Слава Богу! Вы заключили завет через водное крещение на этой программе?

– Да, я принял крещение, начал посещать богослужения. Своего Молитвенного дома у нас не было, мы арендовали помещение.

Здесь я хотел бы сделать небольшое отступление для читателей газеты и сказать, что Молитвенный дом в Междуреченске был построен силами церкви. Один наш брат приобрел дом и затем был возведен второй этаж.

– Но вернемся к нашей беседе. Скажите, приняв крещение, вы продолжили работать в шахте?

– В 1999 году я заключил завет с Богом через водное крещение, но только в 2000 году я пришел к выводу о святости субботы, хотя мне об этом говорили, я об этом слышал еще на евангельской кампании. Но я как-то не придавал этому особого значения. Но когда, наконец, я это осознал, то пошел к пастору и поделился с ним своей проблемой. Он мне сказал: «Анатолий, ты знаешь, что это Божий день. Я не могу ничего тебе советовать, потому что ты можешь потерять работу, потерять зарплату и потом обвинить меня в этом. Но это принципиальный вопрос, и ты должен решить его с Богом». Мы помолились с ним.

Вернувшись домой, я вновь помолился, взял Библию и пошел к начальнику сообщить о своем решении. На тот момент я был звеньевым. Нас посылали на самую ответственную работу, в тяжелые моменты мы порой работали в три смены. Когда я сказал начальнику, что в субботу работать не буду, он стал меня убеждать, что я заблуждаюсь. Но я стоял на своем. Тогда он сказал: «Я вижу, что у тебя крыша поехала, но так как я тебя уважаю, я подумаю, что можно сделать». Он пошел на то, чтобы полностью изменить график работы всего участка и освободить от работы в субботу все наше звено. Конечно, это никого не устраивало, но тем не менее это произошло.

Вскоре мой начальник сказал: «Мне такие идейные, принципиальные работники нужны, ты будешь ответственным по приводу». Привод – это ленточный транспортер, благодаря которому уголь поступает с места выработки. Нужно сказать, что это самый капризный механизм, который часто ломается. И начальник честно предупредил меня об этом. Кстати, в том году приема на работу в шахту не было, поэтому если бы я рассчитался, то потерял бы работу. Все шахты разваливались, и «Распадская» на тот момент была единственной действующей шахтой. Интересно, что после всех этих событий начальник не раз подходил ко мне и делился со мной своими проблемами и просил молиться. Мы молились об этом, и, как выяснилось позже, Бог помогал ему.

– Могли бы вы рассказать какой-то особенно запомнившийся вам опыт с Богом, как Господь отвечал на ваши молитвы?

– На работе я постоянно говорил о силе Бога, о силе молитвы. Свидетельство о Боге звучало постоянно. Опытов было немало, все это видели, поэтому когда привод выходил из строя, то и мастер, и шахтеры спрашивали: «Анатолий выйдет?» – «Выйдет». – «Ну, тогда проблем нет, он сейчас выйдет и все будет нормально, потому что он приходит не один, он приходит с Богом». Однажды мне позвонили в четыре часа утра и сказали, что срочно нужно выйти, потому что привод вышел из строя и его не могут запустить. Я прибыл на место аварии. Через минут пять прибыл и начальник участка. Были сделаны необходимые приготовления. Я отошел в сторону и говорю: «Господи, Ты видишь, что люди сомневаются в Твоем могуществе и способности помочь. Ты знаешь ситуацию, в которой мы оказались. Яви Свою силу для свидетельства тем, кто сомневается». И мне в голову тут же пришла ясная мысль: «Привод надо раскачивать только по ходу вперед, и на седьмой раз он заработает». Когда я сказал, что нужно сделать, мне начальник сразу же возразил, сказав, что это абсолютно нелогично и так никто не делает, это неправильно. Дело в том, что по инструкции привод обычно раскачивают назад-вперед. Но шахтеры сказали, что нужно раскачивать так, как сказал Анатолий. Попробовали первый раз подать вперед – результата нет, второй – никаких подвижек, тре-

тий – тоже безрезультатно. Тут подходит начальник и говорит: «Все, хватит заниматься ерундой. Это бессмысленная трата времени, абсолютно против всякой логики. Давайте раскачивать назад-вперед».

Но я говорю: Давайте до семи раз и, я уверен, привод заработает. Четвертый, пятый, шестой раз – никаких изменений. После шестого раза сообщаю наверх: «Подавайте ленты, сейчас привод возобновит работу». И действительно, после седьмого раза привод заработал. Это действительно было явным свидетельством Божьего вмешательства, потому что то, что я предложил делать, противоречило всякой логике. И еще я хочу рассказать об одном удивительном опыте, который заставил меня по-новому посмотреть на Бога. Это произошло в 2009 году. Перед этим, в 2008 году, я ушел с работы по регрессу, решив, что на шахту больше не вернусь. (Регресс – это выплаты шахтерам по регрессному иску, который исчисляется в процентах от среднего заработка. Работодатель возмещает вред, причиненный его работнику за утерянное здоровье в результате травм или профессиональных заболеваний (Прим. ред.).

Перед тем как уйти с работы, у меня состоялся разговор с человеком, с которым просто невозможно нормально общаться, который видит все в негативном свете. Был такой непростой человек на нашем участке. Звали его Василием. Перед своим уходом с работы я решил поговорить с ним. «Василий, – говорю я ему, – ты извини меня, но на самом деле ты не такой, каким ты себя хочешь представить. Ты по натуре добрый человек, но ты этого боишься и скрываешь. Я думаю, что у тебя что-то произошло, и потому ты ведешь себя так. В этом ты видишь свою защиту». И тут он раскрылся и рассказал мне о своей жизни. О том, что он разошелся с женой, что выплачивает ей алименты, но продолжает ее любить.

После этого в течение четырех месяцев я никого со своего участка не видел, да и не хотел видеть. У меня самого в жизни потянулось своего рода «черная полоса». В результате работы на шахте у меня возникло много болезней, и мне сказали, что жить мне осталось максимум года два. Кроме того, у меня сын начал спиваться, и я ни с кем не мог поделиться этой бедой. В тот момент у меня и с пастором возник конфликт, и я не хотел ни о чем ему говорить, как я сейчас понимаю, из-за своей гордости. Я не хотел, чтобы меня жалели. Я не знал, что мне делать, и, по сути, сам себя загнал в тупик. Кстати, когда я еще работал, я часто говорил своим товарищам о Боге, рассказывая им различные библейские истории. «А это на самом деле было или нет?» – спрашивали они. – Ты-то сам в это веришь? Скажи нам, что Бог значит для тебя и что Он дает в твоей жизни?» Я им говорил, что верю, но мне было сложно объяснить им все это, потому что у меня самого были вопросы по этому поводу. И вот однажды, вернувшись домой с санаторного лечения, находясь в переживании от своих мыслей, я вышел на улицу и направился к остановке. Лишь позднее я осознал, что это Господь повел меня туда.

Из прибывшего автобуса вышел Василий, человек, с которым встречаться на тот момент у меня не было абсолютно никакого желания. С ним были еще три человека, с которыми я работал. «Ну, все, сейчас начнут язвить», – подумал я про себя. Они меня останавли-

вают и говорят: «Анатолий, постой! Ты знаешь, что произошло у нас на участке, пока тебя не было». «Нет, не знаю», – отвечаю я с настороженностью. «Ты не поверишь! – говорят они. – Мы видели, как Моисей провел через море!» И они поведали мне интересную историю. В ночную смену отцепилась секция (если секция отцепилась, то это авария, так как все останавливается). Одним словом, ЧП, поступает холодная вода с илом, все заливовывает. Были приложены неимоверные усилия, но секцию зацепить так и не смогли, хотя обычно это секундное дело. Вызвали ремонтную бригаду, собрали лучших специалистов. Пытались делать заграждение из досок, но вода все срывала. Люди работали всю смену, но ничего сделать не смогли. Пришла вторая смена, и мастер нашего участка говорит: «Жаль, что нет Анатолия». «Почему?» – спрашивает начальник. И тут вдруг бригадир и звеньевой переглянулись и говорят: «Анатолий учил нас молиться». Они преклонили колени и начали молиться: «Бог, к Которому нас направлял Анатолий, рассказывающий нам столько о Тебе, мы не знаем, как поклоняться и как обращаться к Тебе, но он нас учил разговаривать с Тобой, как с Другом, говоря о том, как сильно Ты любишь нас. У нас сейчас возникла ситуация, с которой мы не можем справиться. Помоги нам. Мы знаем, что Ты не палочка-выручалочка, что надо отдать Тебе свое сердце, и мы не знаем, сможем ли мы это сделать...» В то время, когда эти двое молились, начальник, механик и другие шахтеры стояли рядом с открытыми глазами. И вдруг они видят, что вода останавливается. Все пришли в ужас. Шум воды продолжался, видно было, как она бурлит, как доходит до определенного предела и дальше не идет. В этот момент двое рабочих быстро откапывают, фиксируют платформу, вставляют шплинт, и, как только они зафиксировали платформу и убрали руки, вода пошла вновь и стала все загрязнять, но платформа уже была закреплена. У механика даже каска на голову приподнялась от удивленного. «Что это было?» – в растерянности спросил он. А бригадир со звеньевым, которые молились, встав с колен, сказали: «Так отвечает Бог!» От услышанного у меня навернулись слезы.

Человек, которого я не хотел видеть, дал мне ответ на мучивший меня все это время вопрос: «Что значит для меня Бог?» Потрясенный этой историей, я только и смог вымолвить: «Извините, ребята, я сейчас не могу» – и пошел за угол Дворца культуры, чтобы обратиться к Богу в молитве. Я был так благодарен Господу, что Он явил Себя мне и моим коллегам, как когда-то Моисею. Когда я пришел на участок попрощаться со своими товарищами, практически все подходили, пожимали мне руку и говорили: «Молись за меня, Анатолий!» Я благодарен Господу, что Он использовал меня, чтобы засвидетельствовать о Его могуществе и благости моим коллегам по работе. Я убедился в том, что Бог меня ведет и поддерживает.

– А как же ваше здоровье?

– Все замечательно! Силы и здоровье дает Бог. Я как не мог наклоняться, так и не могу, но я не чувствую боли в спине, лишь при физической нагрузке она меня тревожит. Господь так благ и милостив ко мне, и я готов с радостью служить Ему по мере сил, которые Он мне дает. Я счастлив с Богом!

– Я держу в руках ваши награды «Шахтерская слава» I, II и III степени. Цена этим наградам – многолетний усердный труд, неимоверные усилия, подорванное здоровье. Но это не главное. Я верю, что Бог подготовил для вас лучшую награду в Своих небесных обителях. Сердечно благодарю вас, Анатолий, за беседу. Да благословит вас Господь в вашем посвященном служении!

Я ходив до церкви як агент КДБ

«О глибину багатства, премудрости й знания Божого! Якi неблагенні Його суди і недослідимі Його дороги!» (Римл. 11:33).

Одного разу я поручився за свого земляка на велику суму грошей. Земляк мене підвів, і людина, що дала в борг, вимагала від мене повернення суми. У мене таких грошей не було, і я впав у депресію, мені було дуже важко, і я почав благодати: «Господи, якщо Ти є, допоможи мені, я обіцяю жити, як хочеш Ти, тільки допоможи мені повернути ці гроші!»

Незабаром після цього крику душі Бог дивовижним чином допоміг мені віддати гроші. Я не забув свою обіцянку: пішов до церкви і поставив свічку.

Я працював у КДБ позаштатним співробітником. Мене викликав начальник і дав розпорядження, щоб я почав відвідувати програму, котру повинен був проводити проповідник зі США. Мені потрібно було перевіряти, чи немає там якихось «американо-канських провокацій». Так я почав відвідувати біблійні заняття. Моя дружина почала теж ходити зі мною щовечора, і я щодня доповідав начальнику, що ніяких провокацій і погроз не спостерігалось.

Поступово я почав замислюватися: як чудово цей проповідник пояснює Біблію, яка це цікава книга, як дивовижно виконалися її пророцтва, і зауважив, що моє серце покидає духовне невдоволення, яке я відчував раніше.

Тим часом курс біблійних лекцій наближався до завершення, і проповідник закликав до хрещення. Мене в черговий раз викликав начальник, і я доповів йому, що планується «якесь хрещення». Тоді він сказав мені: «Тобі треба прийняти хрещення і ще деякий час поспостерігати за цим угрупованням». Так я прийняв хрещення і став відвідувати новостворену християнську церкву.

Через деякий час начальник сказав, що я добре справився із завданням і можу більше не відвідувати зібрання. Але я вже так перейнявся вченням Біблії, знайшов такий спокій для своєї душі і таку надію в Богові, що не міг залишити церкву і відвідував її не за наказом начальника, а за покликком серця.

Через деякий час Господь допоміг мені благополучно звільнитися з КДБ і знайти нову роботу. Моя дружина також прийняла хрещення, і ми всією сім'єю, разом з донечкою тепер ходимо до нашої церкви. Ось так дивно Господь знайшов і мене, і всю нашу сім'ю!

Олександр

«Бо Своїм Анголам Він накаже... щоб тебе пильнували...» (Псал. 91:11)

Чи справджуються ці слова в нашому житті сьогодні? Ми багато читаємо про чудеса Ісуса за часів Його земного життя. Наші бабусі та дідусі розповідають нам цікаві історії з життя про те, як Господь допомагав їм, а батьки діляться досвідами, які надихають нас. Проте сьогодні хочу поділитися своєю історією, яка вразила мене, і я зрозуміла, що не можу мовчати. Мені хочеться розповісти і розповідати цей досвід усім про те, як саме мене торкнулася рука Ісуса.

Наша сім'я зібралася їхати в Краснодар. За день до від'їзду тато, як уважний і акуратний водій, готував машину до подорожі. Цілий день він займався ремонтом автомобіля. До вечора вся робота була закінчена, і ми, по-вечерявши та помолвшись, розійшлися по своїх кімнатах. У будинку стояла тиша, чути було тільки мамині тихі кроки, вона ще не спала. Я вже почала засинати. Сон, такий довгоочікуваний після важкого навчального дня і приготувань до майбутньої поїздки, раптом змінився незрозумілим занепокоєнням. «Що це? Я ніколи не відчувала такого безпричинного хвилювання», – подумала я.

Вертячись у ліжку, я намагалася заснути, але марно: це почуття усе більше і більше охоплювало мене. Я вирішила помолитися.

Кілька хвилин я молилася, сподіваючись заспокоїтися, але хвилювання посилювалося. Тоді я вирішила прямо запитати в Господа, що ж Він мені хоче сказати. Через кілька хвилин я зрозуміла, що повинна попередити батьків про аварію, яка може статися завтра. Чи чула я голос? Ні, це був не голос. Проте я точно знала, що Господь говорить мені, і повинна була попередити батьків.

Не в змозі більше опиратися, я встала з ліжка і підійшла до мами. Вислухавши, мама спробувала заспокоїти мене. Ми разом помолилися. Мама пообіцяла, що обов'язково поговорить про це з батьком.

Рано-вранці ми все ж поїхали, вирішивши не змінювати своїх планів. Батько ще раз перевіряв машину. «Здається, усе нормально», – сказав він, і, помолвшись, ми вирушили в дорогу. Я не переставала молитися: відчуття, що огорнуло мене вночі, ще тривожило, і я дуже переживала.

У якийсь момент я не витримала і ще раз звернулася до батьків, розповівши про свої переживання. Батько зупинив машину, вийшов і обійшов її навколо. Те, що він побачив, вразило його: ще трохи – і одне з коліс відлетіло б! Тато швидко усунув полумку, і ми, від усього серця подякувавши Господу, продовжили шлях. Занепокоєння тієї ж хвилини залишило мене, і я подумки піднесла подяку Ісусу за те, що Він дозволив мені почути Його попередження.

Я вдячна Господу за Церкву, у якій я пізнаю істину, за батьків, які навчили мене любити Бога, і за чудовий досвід спілкування з Ним!

Оля Полетаєва, 14 років

Якщо з дорослими членами сім'ї можна домовитися й залучити їх до економії та планування, то як бути з маленькими «споживачами», які не розуміють, чому мама не може купити їм тридцять п'ять машинку або третю шоколадку за тиждень?

ДИТЯЧІ ФІНАНСИ ТА ПЛАНУВАННЯ

Безумовно, діти повинні мати кошти на кишенькові витрати, починаючи з певного віку (наприклад, з шкільного). Це вчить їх не тільки відповідати за свої фінанси та розумно їх витрачати, а й дає певний досвід накопичення й усвідомлення власних можливостей.

Для маленьких дітей можна запровадити асоціативну гру. Найзручніше використовувати для цього колір купюри: найменша – жовто-блакитна, далі – коричнева, синя, червона, зелена, фіолетова... У магазині легко буде пояснити й показати, наприклад: «Ось це коричнева купюра, я можу купити тобі за неї цукерочку. А ось ця – синя, за неї я куплю нам усім хліба». Так малюк навчиться не тільки розрізняти поняття «дорого – дешево», а й зрозуміє, що солодощі та іграшки купуються за найменші купюри, а великі витрачаються на потреби всієї родини. Згодом можна відкласти декілька крупних купюр в окремий відділ гаманця і, коли дитина почне вимагати що-небудь у магазині, показати, що зараз у вас є тільки «сімейні» купюри.

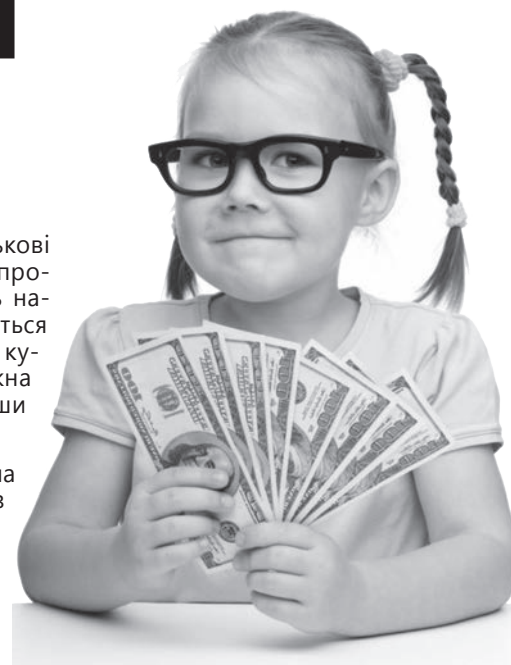
Коли дитина подорослішає і зможе самостійно купувати собі якісь дрібнички, то правильним буде да-

вати їй якусь суму на кишенькові витрати. Визначте при цьому проміжок часу (для школяра – п'ять навчальних днів), на який їй видається сума. Зручніше, якщо кількість купюр буде кратною п'яти. Їх можна розкласти в конверти, поділивши порівну.

Поясніть дитині, що якщо вона витратить сьогодні не 4 купюри з конверта, а тільки одну, то на вхідних зможе купити, наприклад, гарну резинку для волосся або надувний м'яч.

Щоб стимулювати відкладання грошей на великі покупки, зі старшими дітьми можна домовитися, що коли вони накопичать половину або якусь іншу частину суми, ви додасте решту. Як дитина буде збирати і куди складати гроші – це її особиста справа. Звичайно, варто періодично цікавитися, що вона придбала на видану суму, але встановлювати жорсткий допит – зайве, особливо якщо немає серйозних підстав підозрювати, що на кишенькові гроші дитина купила щось небезпечне або шкідливе для здоров'я.

Коли дитина підросте й зможе зрозуміти сенс існування банківських депозитів і кредитів, обов'язково по-

ясніть їй, навіщо ви відкриваєте рахунок, робите внески та дострокові погашення. Не кажіть дитині, що їй ще рано цікавитися, як ви заповнюєте платіжки на оплату комунальних послуг і банківські квитанції – стимулюйте розвиток її фінансової грамотності.

Крім цього, обов'язково заохочуйте дитину до заробітку, починаючи з певного віку. Проте оплачувати допомогу по господарству не варто: створення затишку та підтримання чистоти – обов'язок усіх членів сім'ї, а не спосіб заробітку. Однак якщо дитина досягла віку, коли може, наприклад, погуляти із собакою сусідів, то таку працю потрібно винагородити, до того ж не обов'язково грошима.

Дитина з певного віку може складати свій особистий бюджет, виходячи із суми кишенькових грошей. Можна прикріпити на стіну кишеньки з зображенням бажаної покупки (наприклад, велосипеда), грошей (дохід), солодощів (витрати). Нехай дитина сама визначить, скільки і куди вона хоче покласти, а потім дотримується фінансового плану.

Знайшов!

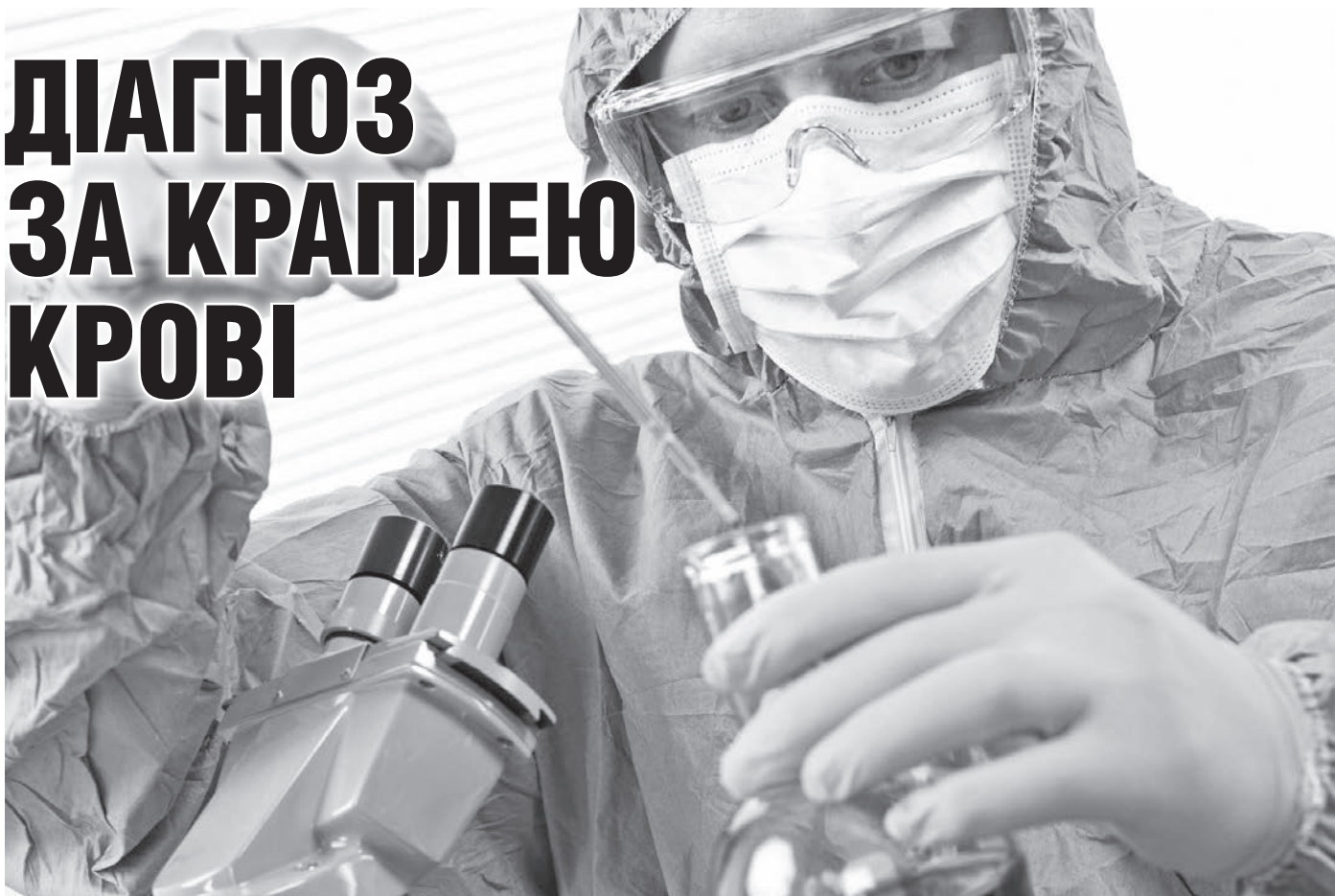
Дід і баба так сильно посварилися, що бабця вирішила не розмовляти з чоловіком. Наступного дня дід забув про сварку, але бабця продовжувала ображатися і мовчати. Як дід не старався, йому не вдавалося вивести бабцю з гнітучого стану. Зрештою, він почав нишпорити по шафах і шухлядах. Через кілька хвилин бабця не витримала:

– Діду, що ти там шукаєш? – сердито запитала вона.

– Слава Богу, знайшов! – хитро посміхнувся дід. – Твій голос!

ДІАГНОЗ ЗА КРАПЛЕЮ КРОВІ

У кінці XVII ст. після винаходу мікроскопа почалася епоха наукової мікроскопії. У наш час мікроскопи значно досконаліші, ніж ті, що були перші. У XXI ст. мікроскопи стали цифровими. Тестувати за «живою краплею крові» почали в США в 1970-х роках. Поступово в медицині стала зрозумілою істинна суть цієї методики. З 2005 року почалася кампанія із заборони цієї діагностики як шахрайської і такої, що не пов'язана з медициною.

У пацієнта, який зважився пройти обстеження методом «діагностики живою краплею крові» (це один варіант назви – «тестування на темнопольному мікроскопі», або «гемосканування»), беруть краплю крові, не забарвлюють її, не фіксують, а наносять на наочне скло і вивчають, переглядаючи зразок на екрані монітора. За результатами дослідження встановлюють діагноз і призначають лікування.

Гемосканування можна сміливо назвати шедевром шарлатанства. Так, використовується фізичне явище, що реально існує і справжнісінька складна медична апаратура, що має дійсні сертифікати і свідоцтва. Так, жодної проблеми з ліцензуванням: лабораторна діагностика – законний вид медичної діяльності, а мікроскоп – законна медична діагностична апаратура. Так, під мікроскопом можна виявити масу ознак тих або інших захворювань. Так у чому ж річ? Проблема полягає в інтерпретації, у тому, як пояснюються ті або інші зміни крові, які діагнози встановлюються і яке лікування пропонується. Адже марно говорити, що краще один раз побачити. І своїм очам людина вірить куди більше, ніж усім заявам. Саме на це і роблять ставку «лаборанти».

До мікроскопа приєднаний монітор, який відображає все, що видно в мазку. А доки заморожений відвідувач милується клітинами своєї крові, «лаборант» починає інтерпретувати те, що він бачить. Після того як пацієнт зляканий і збитий з пантелику незрозумілими, а інколи і страшними картинками, йому оголошують «діагнози». Найчастіше їх багато, до того ж один жахливіший за інший. Наприклад, скажуть, що плазма крові інфікована грибами або бактері-

ями. І неважливо, що побачити їх навіть при такому збільшенні проблематично, а вже відрізнити один від одного тим більше. Мікробіологам доводиться сіяти збудників різних хвороб на спеціальне живильне середовище, щоб потім можна було точно сказати, які бактерії виділені, до яких антибіотиків є чутливість і т. д. Але навіть якщо теоретично в крові буде виявлений такий «гігант», як кишкова паличка, це означатиме лише одне: у пацієнта сепсис – зараження крові. При цьому він повинен бути у важкому стані. У нормі кров стерильна – це одна з основних біологічних констант.

А ще такі «діагнози» можуть сказати, що кров пацієнта «закислена». Зміна кислотно-лужного балансу (рН) крові справді спостерігається при багатьох захворюваннях. Ось тільки вимірювати «закислення» на око поки що ніхто не навчився, для цього потрібний контакт датчика з досліджуваною рідиною.

Можуть виявити також «шлаки» і розповісти про міру «зашлакованості» організму за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я. Але якщо пошукати в документах на офіційному сайті цієї організації, то ні про «шлаки», ні про міру «зашлакованості» там не сказано.

Серед діагнозів можуть траплятися: синдром незводнення, ознаки ферментопатії, ознаки дисбактеріозу і багато інших, що не мають зв'язку з медициною або з конкретним хворим. Паразитів гемосканери «знаходять» практично в кожного пацієнта. Справді, у крові можна виявити яйця і личинки шистосом, ось тільки в периферичній крові їх виявити неможливо. Часто в крові «знаходять», наприклад, кристали ортофосфорної кислоти, але ж вони безбарвні, і досягти такої їх концентрації в крові, щоб почалася кристалізація, просто нереально. А те, що намагаються представити під виглядом кристалів ортофосфорної кислоти, – не що інше, як звичайний бруд на об'єктиві мікроскопа.

Пацієнтові можуть навіть показати еритроцити зі світлою плямою усередині і сказати, що вони інфіковані бактеріями. Секрет простий: еритроцити – об'ємні клітки, центр яких тонший, ніж периферія. Якщо ми пропускаємо світло через такі формування, то пери-

ферія залишиться темнішою, а тонкий центр пропускати світло краще. Часто, проводячи «обстеження», гемосканери покажуть і непізнаних паразитів, які насправді виявляються пилом, що потрапив у мазок, що досліджується (а в повітрі можуть бути і відмерлі частинки шкіри, і хітинові останки різних комах). Можуть показати «неперетравлений шматок їжі» в крові, який на наших очах торкається до клітин крові, і вони гинуть. При цьому порада підвищувати кислотність шлунку.

Пік «діагностики» – це, звичайно ж, призначення лікування. А воно, за дивним збігом обставин, проводиться БАДами, які, як ми вже переконалися, за своєю суттю і згідно із законом, лікарськими засобами не є і лікувати не можуть в принципі. Але «лаборантів» це не бентежить, адже лікувати вони будуть не людину, а ті вигадані діагнози, які їй встановлені. А при повторній діагностиці, будьте впевнені, ваш стан «покращає».

Чого ж не можна побачити під мікроскопом? За допомогою мікроскопа в краплі крові, взятій з пальця, не можна побачити рН крові, дефіцит ферментів для розщеплення білка, рівень водно-сольового обміну, харчові, мутагенні, тератогенні токсини; ураження еритроцитів нирковими токсинами або вільними радикалами; паразитів, грибів, бактерій, яєць глистів, цист; активність, кількість і якість імунних клітин. Довести, що ми обманути, практично нереально. У крайньому випадку, звинуватити можна лікаря-оператора, який проводив діагностику, але він завжди може послатися на якісь тонкі матерії, які пацієнтові зрозуміти не дано. Але для нас може бути дуже цікавою цитата з листа Центрального апарату Росздоровнагляду: «Методика гемосканування на розгляд та отримання дозволу на застосування як нової медичної технології в Росздоровнадзор не видавалася і не дозволена в медичній практиці».

Кожному необхідно знати анатомію і фізіологію людини. Часто наша необізнаність не тільки дає привід шахраям скористатися нашою довірою і коштами, але й забезпечує прямий або непрямий контроль над нашим здоров'ям.

Альтернативні засоби особистої гігієни:

Боремося з неприємним запахом поту без шкоди для здоров'я

Гігієна сучасної людини немислима без використання дезодоранту. Потовиділення – це природний процес, проте коли воно стає надмірним, то спричиняє деякі незручності. Сам по собі піт не має запаху, але набуває його при контакті зі шкірою, точніше – з бактеріями, які на ній знаходяться.

У наші дні знайти хороший і якісний дезодорант неймовірно складно. Хорошим і якісним ми вважаємо засіб, який не містить оксиду і солей алюмінію (невід'ємних компонентів антиперспірантів), а також синтетичних ароматизаторів і стабілізаторів. Усі вони, як було встановлено, є токсичними. Наприклад, алюміній має властивість руйнувати естроген. Унаслідок цього може виникнути депресія, зморшки, нездоровий вигляд волосся та шкіри, а також порушення серцевого ритму, водний дисбаланс, відкладення солей та інші неприємності. Крім того, існує припущення, що наявність у складі антиперспірантів солей алюмінію збільшує ризик виникнення раку молочної залози. Ви не замислювалися над тим, чому ця хвороба в останнє десятиліття стала такою поширеною? Адже саме в цей час і з'явилися антиперспіранти. Також вони блокують роботу потових залоз, за що, власне, і цінуються, а даремно. Адже разом з потом з організму виводяться токсини. Блокуючи потовиділення, ми перешкоджаємо самоочищення організму.

Чи існує розумна альтернатива таким косметичним засобам? Так! Дезодорант можна виготовити в домашніх умовах. Технологія проста і не вимагає великих витрат. Але основна перевага в тому, що такий засіб не являє собою ніякої загрози для здоров'я. З широкого варіативного ряду ми відібрали кілька простих рецептів.

Дезодорант-спрей

Змішайте 60 мл дистильованої води з 4 краплями апельсинової олії або олії чайного дерева. Ретельно збовтайте. Перелийте в скляну ємність з аерозольною насадкою. Збризкуйте область пахв після душу. Можна застосовувати кілька разів протягом дня, розприскуючи на чисту шкіру.

Дезодорант-крем

Змішайте в мисці 1 ст. ложку кукурудзяного крохмалю з 1 ст. ложкою соди, потім повільно введіть у цю суміш 1 ст. ложку кокосової олії. Перемішайте до однорідної маси. Суміш перекладіть у баночку. Зберігати краще за все в холодильнику, адже кокосова олія тане при температурі +24 °С. Невелику кількість крему наносьте на чисту шкіру пахв, злегка втираючи.

Твердий дезодорант-олівець

Розтопіть на водяній бані 1 ст. ложку воску (бджолиного), додайте 1 ст. ложку оливкової олії і ретельно перемішайте. Далі отриману суміш зніміть з вогню і додайте півложки лавандової олії (ефірної) і півложки олії розмарину (ефірної). Отриманий дезодорант перелийте у відповідну ємність і залиште для затвердіння. Для зручності суміш можна налити в порожній (ретельно вимитий) контейнер від дезодоранту. Наносьте на чисту шкіру тонким шаром.

Дезодоранти, приготовані без додавання консервантів, можна зберігати в закритій ємності за кімнатної температури протягом місяця. Тому не варто робити дезодоранти у великих кількостях. Набагато краще готувати свіжі за потреби.

Рецепти Суп з фенхелем і шпинатом

Очищену і нарізану картоплю залийте окропом, посоліть, поставте на вогонь і доведіть до кипіння. Як тільки картопля почне кипіти, одразу ж зніміть її з вогню, додайте нарізаний шпинат, фенхель, цибулю, петрушку і 1 ст. ложку рослинної олії. Накрийте каструлю кришкою, закутайте теплим рушником і настоюйте 45 хв – 1 год. Додайте спеції за смаком.

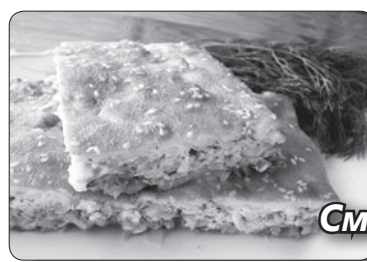
Капустяний пиріг без борошна

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 500 г тонко нашаткованої капусти;
- 3 білки;
- лимонний сік;
- зелень петрушки і кропу;
- олія;
- сіль.

Капусту дрібно наріжте, ошпарте окропом і відкиньте на друшляк. Дайте стекти воді й посоліть.

Білки збийте в круту піну, додайте декілька крапель лимонного соку.

Смачного!

Влийте білки тонкою цівкою до капусти, перемішайте, додайте дрібно нарізану зелень петрушки та кропу.

Форму для запікання змастіть олією, викладіть підготовлену капустяну масу і запікайте в попередньо розігрітій духовці 20–30 хв при температурі 200–220° С.

Заочна Біблійна школа

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати Заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

Заяви надсилайте за адресою:

04071, Київ-71, а/с 36,
Заочні
Біблійні курси.

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин)
- «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс)
- «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років)
- «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла)
- «10 запитань до Бога» (уроки для молоді)
- «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді; рос. мовою)
- «Когда любовь возвращается домой» (курс з вивчення психології сімейного життя; рос. мовою)

www.ugi.edu.ua

Економічний факультет

Фінанси і кредит

Менеджмент ЗЕД

Економічна кібернетика
(інформаційні системи в економіці)

Гуманітарний факультет

Журналістика

Філологія
(англійська та німецька мови)

Філософія
(релігієзнавство)

Фізичне виховання

Планується відкриття нових програм у 2014 році:

Бакалавр
«Початкова освіта»

Магістр
«Релігієзнавство»

Тел.: +38 (04597) 49-796; +38 (093) 657-16-69

Україна, 08292, Київська обл., м. Буча, вул. Інститутська, 14

ДИВІТЬСЯ НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»

П'ЯТНИЦЯ **21:00**

Так говорить Біблія

ведучий
Марк Фінлі

Наша адреса:

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Олена Мехоношина, Ганна Борисовська
 Дизайн та верстка: Тетяни Романко
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
 e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код:
 ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідцтво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

